

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1064/I/2004 zo dňa 13.07.2005, rozbodal **takto**:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/1064/1/04 zo dňa 13.07.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1064/1/04 zo dňa 27.04.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1064/1/2004 zo dňa 13.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1064/1/2004 zo dňa 27.04.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil, odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 000.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj, výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný zaškolený predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie a boli predávané samoobslužným spôsobom, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj má formu, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji. Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za samoobslužný predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob opätovne predpisuje osobitný predpis a keďže je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadaval, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj č.: P/1061/1/2004 zo dňa 27.04.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - t.j. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška), z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené samoobslužný predaj pyrotechniky a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. V čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pni stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v

Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom. V správnom súdnictve preskúmajú úsudky na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona Č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na predjednávanú vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenie správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") aj zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
e/informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb a zakáže do vykonania nápravy: 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni, 3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, musí byť rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 21.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI opakovaná kontrola v prevádzke žalobcu na Bajkalskej ulici v Bratislave. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Pri predaji bola prítomná predavačka bez odbornej kvalifikácie na predaj pyrotechnických predmetov. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. Prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti podávať informácie o pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja tým, že v čase kontroly pri vystavených pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja nebol trvale prítomný odborne zaškolený pracovník, ktorý by tieto informácie podával.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II. v prevádzkami žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záväznými pokynmi, aby:

1. zodpovedný vedúci prevádzky informoval o výsledkoch kontroly vedenie spoločnosti žalobcu, 2. za zistený nedostatok /predaj pyrotechnických predmetov osobou bez odbornej kvalifikácie predavača pyrotechnických predmetov/je zodpovedný žalobca, 3. žalobca zabezpečí predaj pyrotechnických predmetov osobou s odbornou kvalifikáciou predavača pyrotechnických predmetov.

4. príloha Č. 1: vyjadrenie obvodného banského úradu.

Dňa 21.12.2004 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj vydal oznámenie o začatí správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 21.12.2004 z dôvodu, že

boli zistené predmetné nedostatky. Doručka o doručení predmetného oznámenia žalobcovi sa v pripojenom administratívnom spise nenachádza. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj svojim rozhodnutím zo dňa 27.04.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1 000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom a vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná dôvodne. Z § 8 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. V § 8 ods. 3 vyhlášky je Stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň pri predaji bola aj písomná informácia o tom, že v prípade, ak by mal kupujúci záujem o bližšie informácie — vysvetlenie, bolo uvedené, kde zákazník vysvetlenie dostane. Žalobca po kontrole uskutočnenej v tejto prevádzke dňa 16.12.2004, zabezpečil trvalú prítomnosť predavača pri predaji pyrotechnických predmetov. Táto skutočnosť vyplýva z inšpekčného záznamu zo dňa 21.12.2004. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhl. Č. 536/1991 Zb., ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Podľa článku 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje realizáciu princípu právnej istoty tým, že ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok I. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PĽ.US 15/98).

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2004 sp.zn. PL.ÚS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99). Podľa ods. 3 článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa článku 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovávaní základných práv a slobôd. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnomu názoru, že nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Súd je toho názoru, že ak by po tomto opatrení- záväzných pokynoch u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by na mieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty. O nejasnosti výkladu pojmov obsiahnutých v predmetnej vyhláske svedčí aj skutočnosť, že podľa výsledkov kontroly predaja zábavnej pyrotechniky v období „Záveru“ roka 2005, ktorú predložil súdu žalovaný vyplýva, že nedostatky pri predaji pyrotechniky boli zistené v takmer 34% celkovo prekontrolovaných prevádzkových jednotiek. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že výklad vyhlásky o tom, či je predaj možný s trvalou prítomnosťou alebo bez trvalej prítomnosti predavača, bol pri začatí jej aplikácie nejasný, avšak po vykonaných kontrolách Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo docielené, že predaj pyrotechniky v obchodných prevádzkach bol sprísnený a vykonáva sa za prítomnosti dozorujúcej osoby alebo predavača s potrebnou kvalifikáciou. Podľa názoru súdu uložené záväzné pokyny na mieste splnili preventívny a výchovný charakter a vzhľadom k tomu, že v administratívnom spise sa nenachádza ďalší záznam, že by predmetná prevádzka porušovala aj naďalej ustanovenia vyhlásky č. 536/1991 Zb., respektíve inšpekčné záznamy z kontrol, ktoré mali byť zrealizované pracovníkmi SOI v dňoch 16.12.2004 v prevádzkach žalobcu na Bajkalskej a Saratovskej ulici v Bratislave a dňa 17.12.2004 v prevádzke žalobcu na Uzbeckej ulici v Bratislave, súd posúdil uloženie pokuty vo výške 1 000.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil ako nezákonné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba bola síce podaná dôvodne, avšak vzhľadom na nejasnosti v právnej úprave a vzniknutým rozdielom pri výklade pojmov vo vyhláske obsiahnutých, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave, dňa 29.03.2006

Mgr. Viliam Pohančenič predseda senátu

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reissenauerovej, v právnej veci žalobcu: BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 13.7.2005 Č. P/1064/2004, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Zo dňa 29.3.2006 Č. k. 2 S 243/05-30 takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.3.2006, Č. k. 2S 243/05-31 **z m e ň u j e**, tak, že rozhodnutie inšpektorátu SOI v Bratislave pre Bratislavský kraj Č. P/1064/1/2004 zo dňa 27.4.2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 13.7.2005, Č. Pi1064i1/2004 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 200.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dni na účet žalovaného. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.7.2005 a rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 27.4.2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 1.000.000,- Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ . 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 cit. vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 cit. vyhlášky je predavač prš predaji pyrotechnických predmetov II a III triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že po zohľadnení kritérií, vyplývajúcich z § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa s prihliadnutím na rizikovosť uloženie pokuty v sume 1.000.000,- Sk, považuje za primerané.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 510 ods. 2 OSP) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa 5 220 OSP s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené

podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP). Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 2 OSP „ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd Pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy”. Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250l ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmenený. Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 2 ods. I vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku. b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a TI.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR. Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Predavačka pyrotechnických prostriedkov II. triedy p. Gabriela Liptáková nemala odbornú spôsobilosť na predaj pyrotechnických prostriedkov. Pri kúpe neboli inšpektori vykonávajúci kontrolu upozornení na dodržiavanie návodu a na požiadanie im nebolo podané vysvetlenie k používaniu. Pri kontrole boli predložené potvrdenia o kvalifikácii predavača pyrotechnických výrobkov — zodpovedného vedúceho Babjaka Igora Č. potvr. 564 vydané spol. Pyra a.s. Vajnorská, Bratislava zo dňa 11.12.2003 pre I. 11./T1. a ďalších dvoch zástupcov vedúceho. Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o namietanú nepresnosť alebo nejasnosť zakotvených pojmov a z toho plynúcu jeho interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko z ustanovenia § 8 vyhlášky nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. Podľa názoru krajského súdu sa žalobca mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v danom prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na použitie a zároveň písomne upozornil kupujúcich, že v prípade záujmu o bližšie informácie, vysvetlenie zákazník dostane. Podľa krajského súdu z vyhlášky č. 531/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasností ich možného výkladu, podľa krajského súdu nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Napokon krajský súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobnosti o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 21.12.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1.000.000,- Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 OSP zväzil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 21.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že pri kontrole boli predložené potvrdenia o kvalifikácii predavača pyrotechnických prostriedkov zodpovedného vedúceho a dvoch zástupcov. Na základe výzvy inšpektorov sa predavač s kvalifikáciou dostavil na miesto, kde bola pyrotechnika II. triedy k dispozícii spotrebiteľom. Na základe uloženého záväzného pokynu pri opakovanej kontrole, žalobca zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou.

Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Moderačné oprávnenie súdu, tj. možnosť upustiť od potrestania, alebo znížiť výšku uloženej sankcie je dôvodné vtedy, ak ide o postih za správny delikt zrejme neprimeraný. Využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 OSP prichádza do úvahy vtedy, ak správny súd môže rozhodnúť o upustení od potrestania alebo znížení sankcie na základe skutkového stavu, ktorý zistili správne orgány, prípadne na základe dokazovania, ktoré vykonal súd. Nemôže ísť však o doplnenie dokazovania v zásadnom smere. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 200 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250) ods. 5 OSP s poukazom na §

250i ods. 2 OSP.
O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Žalobca nemal úspech vo veci. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vaškovej a sudkýň JUDr. Viery Hrnčárovej a JUDr. Lenky Mičákovej v právnej veci žalobcu: Lidl Slovenská republika, v. o. S., SO sídlom Veľkosklad potravín LIDL, Púchovská 12, 914 41 Nemšová, právne zastúpený JUDr. Erikou Csekes, advokátkou, *advokátska* kancelária Csekes, Világi, Drgonec 8 Partners, spol. Sr. O. , So sídlom Sasinkova 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Bratislava, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, rozhodol **takto:**

Žaloba sa **zamieta**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 1. júla 2005 číslo: P/1075/08/04 zamietol odvolanie žalobou proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj zo dňa 3. marca 2005 Č. P/1 075/08/04 a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Správny orgán prvého stupňa napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000.- Sk za nedodržanie povinností predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie. Rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a na § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. stým, že v čase kontroly žalobca nedodrжал pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy podmienky ustanovené pre predaj pyrotechnických predmetov. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na charakter protiprávneho konania a rozsah jeho následkov, ktorým je poškodenie práv spotrebiteľa chránených zákonom pri nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov spôsobom umožňujúcim jeho riadne a bezpečné vykonávanie v zmysle osobitného predpisu. Súčasne prihliadol na skutočnosť, že išlo o predaj pyrotechnických predmetov II. triedy a žalobca opakovane v priebehu jedného roka porušil povinnosti uložené zákonom. Žalobca vo včas podanej žalobe sa domáhal, aby súd po preskúmaní zrušil napadnuté rozhodnutie ako nezákonné. Tvrdil, že žalovaný nerešpektoval povinnosti vyplývajúce pre neho z § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, keďže pokutu je možné uložiť ako sankciu za porušenie zákonných predpisov za predpokladu, že predpisy správneho práva takúto formu sankcie za konkrétne porušenie povinností zakotvených v konkrétnych všeobecne záväzných právnych predpisov pripúšťajú. Namietal, že ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa priamo ani nepriamo neodkazuje na § 8 vyhl.č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Správny orgán, ktorý uložil pokutu za porušenie povinností stanovených v inom predpise bez toho, aby zákon o ochrane spotrebiteľa naň odkazoval, porušil svojim postupom Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, pretože štátne orgány môžu konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný nezistil úplne skutkový stav podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol z akých dôkazov vychádzal, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a nedostatočne uviedol akou správnu úvahou sa spravoval pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Žalobca tiež namietal neprimeranú výšku uloženej pokuty, keď správny orgán prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal mierou zavinenia zo strany žalobcu. Pokuta vzhľadom na jej výšku nemá charakter nápravného opatrenia za účelom skvalitňovania poskytovaných služieb. Žiadal, aby súd posúdil, či správny orgán nevybočil z hľadísk a medzí ustanovených zákonom a či jeho úvaha nie je v rozpore so zásadami logického myslenia a správneho uváženia. V tejto súvislosti

poukázal na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá v obdobnom prípade uložila porušovateľovi povinnosti ustanovenej v § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s vyhl.č. 536/1991 Zb. pokutu vo výške 2.000.- Sk. Žalovaný v prekladacej správe navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Krajský súd postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov žaloby. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol. Krajský súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že základom pre vydanie prvostupňového správneho rozhodnutia o uložení pokuty za porušenie ustanovenia § 5 zák.č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa boli výsledky kontroly vykonanej dňa 30. decembra 2004 pracovníkmi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Košický kraj v prevádzke žalobcu v Košiciach, trieda L. Svobodu č. 1520. Pri kontrole bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov triedy III T1 vykonala predavačka, ktorá nemala predpísanú odbornú spôsobilosť na ich predaj, a poskytla nesprávne informácie o spôsobe a použití pyrotechnického predmetu (raketa Afroditá). Záznam v inšpekčnej knihe z 26. decembra 2004 potvrdzuje, že tá istá predavačka bez odbornej spôsobilosti na predaj pyrotechnických predmetov, predávala tieto predmety aj v uvedený deň. Žalobca nespochybnil skutkové zistenie správneho orgánu prvého stupňa z vykonanej kontroly na jeho prevádzke, avšak namietal, že správny orgán pri uložení sankcie podľa § 24 zákona na ochranu spotrebiteľa nekonal v súlade s Ústavou SR, v medziach Ústavy a v rozsahu a spôsobom, ktorý stavia zákon.

Súd sa nestotožnil s uvedeným právnym názorom žalobcu. Povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb sú upravené v druhej časti zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie (§ 5 citov. zákona). Osobitný charakter pyrotechnických predmetov vyžaduje špeciálnu právnu úpravu, ktorou je zák.č. 5 1/1988 Zb. v znení neskorších predpisov o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe a vykonávajúca vyhláška Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. Podmienky predaja pyrotechnických predmetov sú upravené v ust. § 8 ods. 2, 3 citov. vyhlášky tak, že predávať pyrotechnické predmety triedy II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky. Predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II a III a podtriedy T1 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 8 ods. 1/ citov. vyhlášky na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy, okrem iného aj Obchodný zákonník. Podľa Obchodného zákonníka podnikateľom je osoba zapísaná v obchodnom registri (§ 2 ods. 2, písm. a', zák.č. 513/1991 Zb.). Žalobca podľa výpisu z obchodného registra má v predmete činnosti zapísaný predaj pyrotechnických predmetov triedy II a podtriedy T1 až od 24. mája 2005. Táto skutočnosť však nemá vplyv na posúdenie danej veci s poukazom na § 27 zák.č. 634/1992 Zb. na ochranu spotrebiteľa, podľa ktorého povinnosti predávajúcich majú aj osoby, ktoré prevádzkujú činnosti uvedené v § 2 ods. 1, písm. b/, tohto zákona bez príslušného oprávnenia. Úlohy verejnej správy vo veciach ochrany spotrebiteľa plní okrem iných orgánov aj žalovaný (§ 22 ods. zák. Č. 634/1992 Zb. a § 1 ods. 1, písm. b/ zák.č. 128/2002 Z.z.), ktorý za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, teda aj povinností vyplývajúcich z § 5 zákona na ochranu spotrebiteľa, uloží pokutu podľa § 24 tohto zákona. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že orgánom príslušným na rozhodovanie o porušení povinností pri predaji pyrotechnických predmetov sú len orgány štátnej banskej správy. Poukazuje sa na § 8 ods. 1/ zák.č. 536/1991 Zb., podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy a pod bodom 8 je odkaz aj na Obchodný zákonník. Na účely zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby (§ 2 ods. 1, písm. b/, zák.č. 634/1992 Zb.). Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka, ktorý pri predaji pyrotechnických predmetov bol povinný dodržiavať podmienky ich predaja podľa § 8 ods. 2,3 vyhl.č. 536/1991 Zb.. Za nedodržanie zákonných podmienok predaj a uvedených predmetov môže mu správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, uložiť pokutu

podľa § 24 citovaného zákona. Z dôvodov uvedených vyššie námietka žalobcu, že žalovaný konal nad rámec zákonných oprávnení nie je dôvodná. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že žalovaný nezistil úplne skutkový stav a tým porušil § 32 ods. 1 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ako aj s tvrdením, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok zákonných náležitostí. Tak, ako už bolo uvedené vyššie, žalobca v konaní pripustil s poukazom na zápis v inšpekčnej knihe, že skutkový stav zistený žalovaným zodpovedá skutočnosti. Výrok rozhodnutia správneho orgánu musí obsahovať skutok, za ktorý je ukladaná sankcia len v prípade, ak ide o priestupok. V predloženej veci sa nejedná o priestupok podľa zák.č. 372/1990 Zb.. Žalobca v žalobe namietal, že výška uloženej pokuty vzhľadom na skutkový stav je neprimerane prísna, nezohľadňujúca mieru zavinenia a nemá charakter nápravného opatrenia za účelom skvalitňovania poskytovaných služieb.

Podľa názoru súdu postih za porušenie zákonných povinností pri predaji pyrotechnických výrobkov mohol mať charakter nápravného opatrenia s cieľom skvalitnenia poskytovaných služieb len pri prvom zistenom porušení uvedených povinností. Porušenie pravidiel predaja pyrotechnických predmetov II. triedy, ktoré vzhľadom na svoj charakter je upravené *osobitným* predpisom, opakovane v priebehu jedného roka na tej istej prevádzke žalobcu tou istou predavačkou (prvý raz dňa 26. decembra 2004, druhý raz dňa 30. decembra 2004) si vyžadoval prísny postih. Súd nemôže prihliadnuť na žalobcom uvádzaný obdobný prípad porušenia povinností, v ktorom pokuta bola uložená vo výške 2.000.- Sk, pretože výška pokuty je vecou úvahy správneho orgánu, ktorý o nej rozhoduje. Súd má za to, že rozhodnutie žalovaného o výške pokuty nevybočilo z medzí a hľadísk v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p., a podkladom pre napadnuté rozhodnutie bol úplne zistený skutkový stav a bol zachovaný riadny administratívny proces. Podľa názoru súdu žalovaný pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia (§ 24 ods. Ö zak. na ochranu *spotrebiteľa*). Vo veci je potrebné uviesť, že za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno uložiť pokutu až do výšky 5.000.000.- Sk (§ 24 ods. 1, veta druhá, zák. na ochranu spotrebiteľa). Z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu zamietnuť podľa § 250j, ods. 1 O.s.p.. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

JUDr. Eva Vašková
predsedníčka senátu

ROZSU DOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu a Členov JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci žalobcu Lidl Slovenská republika v.o.s., so sídlom Púchovská 12, Nemšová, zast. JUDr. Erikou Csekcs, advokátkou, advokátska kancelária Csekcs, Világi, Drgonec a Partners spol. s r.o. so sídlom Sasinkova ul. Č. 12, Bratislava proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, SO sídlom v Bratislave, Prievozska č. 32 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/1075/08/04 zo dňa 1.7.2005 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 5S /9/2005-29 zo dňa 24.4.2006 takto rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v Trenčíne Č. SS /9/2005-29 zo dňa 24.4.2006 **m e n í** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/1075/08/04 zo dňa 1.7.2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre košický kraj č. P/1075/08/04 zo dňa 3.3.2005 v časti výroku o výške sankcie **z m e u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 250 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného, vo zvyšku žalobu zamietla.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. P/1075/08/04 ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. 3.3.2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie ust. § 5 zák. č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhl.č. 536/1991 o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhláška“). V odôvodnení uviedol, že v danom prípade správne orgány vychádzali pri rozhodovaní zo správne a dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom pri určení výšky pokuty prihliadli na nebezpečnosť konania žalobcu spočívajúcu najmä v tom, že došlo k opakovanému porušeniu predpisov upravujúcich predaj pyrotechnických výrobkov v priebehu jedného roka na tej istej prevádzke a tou istou osobou, čo odôvodňuje **prísny** **postih**. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd jednak nesprávne právne posúdil vec a tiež že rozhodnutie žalovaného bolo nezákonné, nakoľko neexistovalo zákonné splnomocnenie, na základe ktorého by bolo možné podľa § 24 zák. o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu za porušenie § 8 ods. 3 vyhlášky, keďže vyššie uvedený zákon neobsahuje odkaz na osobitný predpis. Podľa názoru žalobcu porušenie povinností uvedených vo vyhláške je oprávnený sankcionovať iba príslušný banský úrad, ktorého právomoc sa odvíja od Zákona o banskej činnosti (ust. § 44 až 45a). Avšak v žiadnom z ustanovení sa nenachádza právomoc banského úradu resp. SOI na sankcionovanie porušenia povinností pri predaji pyrotechnických výrobkov uvedených v §§ 28a až 28c Zákona o banskej činnosti. Preto nie je možné odvodiť právomoc správneho orgánu na uloženie určitej sankcie bez toho, aby existovalo na to zákonné splnomocnenie. Ďalej namietal, že krajský súd sa stotožnil so skutkovým stavom tak, ako ho zistil právny orgán. Podľa žalobcu v rozhodnutí správneho orgánu nebolo uvedené z akých dôkazov vychádzal pri svojom rozhodovaní a preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Namietal tiež nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia správneho orgánu, nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového súdu a tiež neprimeranú výšku uloženej pokuty

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.6.2006 k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci SOI so sídlom v Košiciach vykonali v prevádzkovej jednotke Lidl SR v.o.s. v Košiciach na ul. L. Svobodu č. 1520 dňa 28. 12. 2004 kontrolu, pri ktorej bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických výrobkov nebol prítomný predavač, ktorý by spĺňal kvalifikačné predpoklady na ich predaj. Na základe výsledkov kontroly boli pracovníkmi SOI uložené záväzné pokyny medzi inými aj zabezpečenie prítomnosti kvalifikovaného predavača v oddelení pyrotechniky. Pni opakovanej kontrole dňa 30.12.2004 bolo znovu zistené, že predaj pyrotechnických výrobkov vykonávala predavačka, ktorá žiadnym spôsobom nepreukázala odbornú spôsobilosť, ktorá je potrebná pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy a T1 napriek tomu, že v čase kontroly sa v prevádzke nachádzali osoby, ktoré túto kvalifikáciu mali. Toto konanie posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 1 000 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za opakované porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, na rozsah jeho následkov, ktorými sú poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti zabezpečiť pri predaji pyrotechnických výrobkov prítomnosť kvalifikovaného predavača, prihliadol na skutočnosť, že išlo o opakované porušenie tej istej povinnosti v krátkom čase a to aj napriek tomu, že pri predchádzajúcej kontrole dňa 28.12.2004 žalobca prijal záväzné pokyny na zabezpečenie trvalej prítomnosti pracovníka s odbornou spôsobilosťou, ktorý bude upozorňovať spotrebiteľa na dodržiavanie návodu na používanie. Zohľadnil tiež možnosť neoprávnenej manipulácie s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa pni absencii prítomnosti zodpovednej osoby, ktorá vzhľadom na množstvo a sortiment predávaných výrobkov v predmetnej prevádzkarni môže vyvolať zvlášť nebezpečné následky. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o skutkové zistenia správneho orgánu prvého stupňa, ku ktorým dospel na základe vykonaných kontrol, tieto neboli medzi účastníkmi sporné. Spornými zostali otázky týkajúce sa právomoci žalovaného na uloženie predmetných sankcií a výška uloženej pokuty. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že žalobca je podnikateľom v zmysle Obchodného zákonníka a pri predaji pyrotechnických výrobkov je povinný dodržiavať podmienky ich predaja podľa § 8 ods. 2, 3 vyhlášky. Za nedodržanie zákonných podmienok predaja uvedených predmetov mu môže správny orgán, ktorého právomoc je daná zákonom Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu podľa § 24. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne právne posúdil vec pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinností predávajúceho vyplývajúce mu z vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch a vo výroku poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie, odvolací súd sa nestotožnil s názorom krajského súdu. S poukazom na ust. § 250i ods. 2 OSP zväzil výšku uloženej pokuty v súvislosti So zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 30.12.2004 z ktorého vyplýva, že „V čase vykonávania kontrolného nákupu sa na úseku predaja pyrotechnických predmetov nenachádzal nikto, kto by mal odbornú spôsobilosť na predaj pyrotechnických predmetov pričom na prevádzke sa nachádzali dvaja zamestnanci, ktorí mali potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 1 000 000 Sk.

Na druhej strane ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie. Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 250 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

V Bratislave dňa 21. februára 2007

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šramka a Mgr. Viliama Pohančeníka, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o, Bajkalská č. 19/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. Č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/1061/OS/04 zo dňa 1. júla 2005, rozhodol takto

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave Zo dňa 1.7.2005 Č. P/1061/08/04 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie **SO** sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/1061/08/04 zo dňa 2.3.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1061/08/04 zo dňa 1.7.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/1061/08/04 **Zo** dňa 2.3.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil a zároveň uviedol, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť do 15 dní na účet vo výroku rozhodnutia uvedený. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre nedodržanie povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie, čo bolo v rozpore s ust. § 8 ods, 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhl. Č. 536/1991 Zb., keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, *pričom* spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov. Následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a to právo na bezpečné podmienky predaja. Vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdým porušeniam z jeho strany nedošlo. Vyhláškou stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože v každej filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnuteľnou okolnosťou. Banský úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a

ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za táto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným **právnym** predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalá prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Namietal aj tú skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sú mu vytýkané tri porušenia zákona, nemožno z neho však zistiť, akú výšku pokuty mu žalovaný uložil za jednotlivé konkrétne porušenie, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia potom treba vidieť aj v tom, že žalovaný neuviedol ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho *názoru*, ak právny predpis pripúšťa možnosť rózneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/1061/08/04 zo dňa 2.3.2005. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané samoobslužne, bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhl. č. 536/1991 Zb.. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie, resp. mu nemôže byť podané vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nemohlo byť na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalobcu nepostihuje za tri porušenia zákona, ale za porušenie § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., pretože nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné používanie. Výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom obrátené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinností podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o

ochrane spotrebiteľa, na ktoré konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zák. Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správny poriadok, ďalej len „SP“).

Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesne predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok, Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; Lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“), za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo obstarávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia.

Podľa § 5 cit. zák., predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,
b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

1) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g) ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 cit. zák., kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb.).

Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 cit. vyhl., predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 20.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkarni žalobcu BILLA s.r.o. Trebišov. pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo zistené, že tieto predmety sú predávané samoobslužným spôsobom v samostatnom regáli. V čase realizácie kontrolného nákupu nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a taktiež pri pokladni nebola podaná žiadna informácia. Na prevádzke sa nachádzal v čase kontroly pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača pyrotechnických predmetov. Dňa 1.2.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 31.1.2005(?) tak, že predaj pyrotechnických výrobkov zabezpečil spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom. Zabezpečil tiež trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača v priestoroch predajne, ktorý na požiadanie poskytol potrebné informácie spotrebiteľovi. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 2.3.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie. Takéto konanie bolo v rozpore s § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., čím bol porušený § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. v platnom znení. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 13.2.2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V § 8 ods. 3 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke žalobcu predavač, ktorý spĺňal podmienky kvalifikácie pyrotechnika stanovené v § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1991 Zb.. Napriek tomu, že žalobcom použitý výklad už vyššie citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb. týkajúcich sa predaja pyrotechnických výrobkov nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že

zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov daným postupom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z vyhl. č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma ako má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Je však potrebné súhlasiť s názorom žalovaného, že pri predaji pyrotechnických výrobkov je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití, osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácii s takýmito nebezpečnými výrobkami. Podľa Čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 1 ods. 1 Ústavy ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (por. rozhodnutie Ústavného súdu SRČ. PL.US 15/98). Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.2.2004 PL.ÚS 15/03, je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu, jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99). Podľa Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa Čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Účelom vyhlášky Č. 536/1991 Zb., je upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v prejednávanej veci dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláške alebo nejasnosť ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že záväzný pokyn daný kontrolným orgánom zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača docielil nápravu nezákonného stavu, keď rozdielnosť výkladu spôsobilo nejednoznačné znenie zákonných ustanovení a povinnosť upozorňovať spotrebiteľov na dodržiavanie zvýšenej opatrnosti pri manipulácii s výrobkami žalobca zabezpečoval písomnou formou. Súd preto posúdil uloženie pokuty vo výške 1.000.000,- Sk za nepripierané a použitie sankcie za nesprávne.

Súd dospel k závan, že správne orgány posúdili vec žalobcu nesprávne. Vzhľadom na hone uvedený záver krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. Ō O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

V Bratislave, dňa 23. marca 2006

JUDr. Edita Bakošová predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu: **BILLA, s.r.o.**, Bajkalská 19/A, Bratislava, *zastúpeného JUDr. Lubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám, 2, Bratislava*, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 1. júla 2005, Č. P/ 1061/08/04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Zo dňa 23. marca 2006, č.k. 1 S 225/2005-20, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave Zo dňa 23. marca 2006, č.k. 1 S 225/2005-20 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj č. P/1061/08/04 zo dňa 2. marca 2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 1. júla 2005, Č. P/1061/08/04 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 Zákona Č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 200 000 Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 1. júla 2005 a rozhodnutie Inšpektorátu SOI v Košiciach pre Košický kraj zo dňa 2. marca 2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. č. 536/ 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 1 000 000 Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II. môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 citovanej vyhlášky je predavač pri predaji pyrotechnických predmetov II. a III. triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že pokuta v sume 1 000 000 Sk, ktorá bola uložená žalobcovi bola uložená v súlade so zákonom. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a *postupu* (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo«). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

- pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.
- Výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny,

ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I., II. a III. Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a T1. Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II. a III. triedy a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR. Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II. a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. V čase realizácie kontrolného nákupu sa na prevádzke nachádzal pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že z ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V ustanovení § 8 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa názoru krajského súdu žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie.

Odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobnosti o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia v prípade potreby

majú obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 20.i2.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1 000 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zväžil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 20. 12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. V rámci kontrolného nákupu pokladníčka neupozornila na dodržiavanie návodu na použitie. Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 200 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. s poukazom na § 250i ods. 2 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie za protiprávne konanie žalobcu. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave dňa 16. mája 2007

Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Lubomíra Šramka a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská č. 19/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. Č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0930/07/04 zo dňa 30. mája 2005, rozhodol takto

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave zo dňa 30.5.2005 Č. P/0930/07/04 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0930/07/04 zo dňa 24.2.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Osp. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0930/07/04 zo dňa 30.5.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0930/07/04 zo dňa 24.2.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil a zároveň uviedol, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť do 15 dní na účet vo výroku rozhodnutia uvedený. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre nedodržanie povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača podávajúceho informácie o manipulácii s pyrotechnickými výrobkami, čo bolo v rozpore s ust. § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 5 **zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení**. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnené a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhl. č. 536/1991 Zb., keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov. Následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a to právo na bezpečné podmienky predaja. Vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške, pretože išlo o opakované porušenie zákona a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdým porušeniam z jeho strany nedošlo. Vyhláškou stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnuteľnou okolnosťou. Banský

úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným právnym predpisom zakázaný a preto nemôže byť zaň postihnutý. Platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Namietal aj tú skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sú mu vytykané dve porušenia zákona, nemožno z neho však zistiť, akú výšku pokuty mu žalovaný uložil za jednotlivé konkrétne porušenie, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia potom treba vidieť aj v tom, že žalovaný neuviedol ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu — inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č.: P/0930/07/04 zo dňa 24.2.2005.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané samoobslužne, bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhl. č. 536/1991 Zb.. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie, resp. mu nemôže byť podané vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nemohlo byť na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalobcu nepostihuje za dve porušenia zákona, ale za porušenie § 5 zák. č. 634/1992 Zb., pretože nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné používanie. Výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku ako aj to, že sa jednalo o opakované porušenie povinností. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Osp. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené

záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zák. Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, ďalej len „SP“).

Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia a majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“), za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo obstarávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia. Podľa § 5 cit. zák., predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pni kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len “kontrolované osoby”)

a) zisťuje nedostatky pni výkone kontroly podľa odseku 1,
b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g) ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú

osobitným predpisom, predpisom,
2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,
3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu. Podľa § 7 ods. 3 cit. zák., kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník Č. 40/1964 Zb., zákon Č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, Obchodný zákonník Č. 513/1991 Zb.). Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 cit. vyhl., predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 31.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkarni žalobcu BILLA, s.r.o., Garbiarska ul. Kežmarok. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo zistené, že tieto predmety sú predávané samoobslužným spôsobom v samostatnom stojane. V čase realizácie kontrolného nákupu nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a taktiež pri pokladni nebola podaná žiadna informácia. Na prevádzke sa nachádzal v čase kontroly pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača pyrotechnických predmetov. Dňa 24.1.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 24.1.2005 tak, že predaj pyrotechnických výrobkov zabezpečil spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom. Zabezpečil tiež trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača v priestoroch predajne, ktorý na požiadanie poskytol potrebné informácie spotrebiteľovi. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.2.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a spotrebiteľ nebol informovaný na dodržiavanie návodu na používanie. Takéto konanie bolo v rozpore s § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., čím bol porušený § 5 zák. č. 634/1992 Zb. v platnom znení. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 30.5.2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V § 8 ods. 3 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke žalobcu predavač, ktorý spĺňal podmienky kvalifikácie pyrotechnika stanovené v § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1991 Zb..

Napriek tomu, že žalobcom použitý výklad už vyššie citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb.

týkajúcich sa predaja pyrotechnických výrobkov nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov daným postupom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zák. č. 634/1992 Zb., ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z vyhl. Č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma ako má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Je však potrebné súhlasiť s názorom žalovaného, že pri predaji pyrotechnických výrobkov je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití, osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácii s takýmito nebezpečnými výrobkami. Podľa Čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 1 ods. 1 Ústavy ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR Č. PL.US 15/98). Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.2.2004 PL.ÚS 15/03, je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu, jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. s 48/97, II. US 30/99). Podľa Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa Čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práva slobôd. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb., je upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v prejednávanej veci dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláške alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že záväzný pokyn daný kontrolným orgánom zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača docielil nápravu nezákonného stavu, keď rozdielnosť výkladu spôsobilo nejednoznačné znenie zákonných ustanovení a povinnosť upozorňovať spotrebiteľov na dodržiavanie zvýšenej opatrnosti pri manipulácii s výrobkami žalobca zabezpečoval písomnou formou. Súd preto posúdil uloženie pokuty vo výške 1.000.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne.

Súd dospel k záveru, že správne orgány posúdili vec žalobcu nesprávne. Vzhľadom na hore uvedený záver krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobou: BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 30.5.2005 Č. P/0930/07/04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.3.2006 Č. k. IS 2 13/05-32 takto rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.3.2006, Č. k. IS 213/05-32 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie inšpektorátu SOI v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0930/07/04 zo dňa 24.2.2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 30.5.2005, Č. P/0930/07/04 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v mení neskorších predpisov vo výške 200.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.5.2005 a rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 24.2.2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 1.000.000,- Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 cit. vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle § 8 ods. 3 cit. vyhlášky je predavač pri predaji pyrotechnických predmetov II a III triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že po zohľadnení kritérií, vyplývajúcich z § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa s prihliadnutím na rizikovosť uloženie pokuty v suma 1.000.000,- Sk, považuje za primerané.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec a podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko nebolí splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných

prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP). Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 2 OSP „ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy”. Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmeny. Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie **SO** sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,

h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre košický kraj. Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom

uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na: a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku. b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III. Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy Ti môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR. Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisu správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly (dňa 31.12.2004) pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch trvale prítomný zaškolený predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Pri regáli s pyrotechnickými výrobkami bol v čase kontroly umiestnený oznam: „Zákaz predaja pyrotechnických výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na použitie a odstránenie zlíhavky uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadné ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kancelárii u vedúceho“.

V čase realizácie kontrolného nákupu nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a tiež pri pokladni nebola podaná žiadna informácia. Na prevádzke sa nenachádzal v čase kontroly pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov.

Pri kontrole boli predložené potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických výrobkov — Č. potvr. 12912004 vydané dňa 22.11.2004 konštruktou Defence as., Trenčín na mene Kudlák Ondrej. Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o namietanú nepresnosť alebo nejasnosť zakotvených pojmov a z toho plynúcu jeho interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko z ustanovenia § 8 vyhlášky nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu.

Podľa názoru krajského súdu sa žalobca mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v danom prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na použitie a zároveň písomne upozornil kupujúcich, že v prípade záujmu o bližšie informácie, vysvetlenie zákazník dostane.

Podľa krajského súdu, z vyhlášky č. 531/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, povinnosti predávajúceho V tejto súvislosti zákonodarcu neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasností ich možného výkladu, podľa krajského súdu nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Napokon krajský súd konštatoval, že uložené záväzné

pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 31.12.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1.000.000,- Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 OSP zväzil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 31.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že pri kontrole bolo predložené potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických prostriedkov. Na základe uloženého záväzného pokynu pri kontrole, žalobca zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou.

Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Moderačné oprávnenie súdu, t. j. možnosť upustiť od potrestania, alebo znížiť výšku uloženej sankcie je dôvodné vtedy, ak ide o postih za správny delikt znejme neprimeraný. Využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 OSP prichádza do úvahy vtedy, ak správny súd môže rozhodnúť o upustení od potrestania alebo znížení sankcie na základe skutkového stavu, ktorý zistili správne orgány, prípadne na základe dokazovania, ktoré vykonal súd. Nemôže ísť však o doplnenie dokazovania v zásadnom smere. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 200.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu (aj s poukazom na to, že išlo o opakované porušenie zákona zo strany žalobcu) primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý

rozsudok súdu prvého stupňa zmenu podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Žalobca nemal úspech vo veci. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave, dňa 15.mája 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Otílie Betavej, v právnej veci žalobcu: **Kaufland Slovenská** republika v.o.s., Trnavská cesta 4L'A. Bratislava, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán. advokát, Nám. Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný **inšpektorát** Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0004/08/05 zo dňa 22.06.2005, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/0004/08/05 zo dňa 22.06.2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/0004/08/05 zo dňa 08.03.2005 **m e n i** v Časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi- Kaufland Slovenská republika vos. **u k l a d á** pokutu vo výške 200 000.- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0004/08/05 zo dňa 22.06.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/0004/08/05 zo dňa 08.03.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- SR pre porušenie § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov nebol trvalo prítomný predavač a pyrotechnický predmet triedy II. bol odpredaný osobe mladšej ako 18 rokov. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Zároveň bolo prihliadnuté na skutočnosť, že išlo o opakovaný nedostatok v priebehu krátkej doby, keď pri kontrole dňa 29.12.2004 bola taktiež zistená neprítomnosť predavača pri predaji pyrotechnických predmetov. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky bola pokuta uložená správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že v zmysle zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o štátnej kontrole) kontroluje *vnútorný* trh Slovenská inšpekcia. nie jej inšpektoráty, resp. ústredný inšpektorát. Predmetné rozhodnutia považuje žalobca za nezákonné, nakoľko práva a povinnosti účastníkom konania môže ukladať len správny orgán určený zákonom a majúci právnu subjektivitu a v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona ukladá pokuty za porušenie právnych predpisov SOI, pričom ani inšpektoráty ani ústredný inšpektorát nie sú správnymi orgánmi majúcimi právnu subjektivitu. Rozhodnutie teda podľa žalobcu vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený.

Žalobca ďalej namietal, že obe rozhodnutia vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva nezrozumiteľnosť rozhodnutí pre nedostatok dôvodov, nakoľko uvedené porušenie

ustanovení vyhlášky o spôsobe predaja pyrotechniky v prevádzkovej jednotke bolo krátkodobým a výnimočným stavom. keď príslušní pracovníci neboli prítomní na svojom pracovnom mieste napriek upozorneniam, ktoré im boli adresované. Podľa žalobcu správny orgán nezisťoval ani dĺžku trvania protiprávneho konania a skutkový stav v rozsahu, ktorý je zo zákona povinný zistiť za účelom ustálenia závažnosti porušenia zákona a tým aj výšky pokuty. Žalobca uviedol, že predmetné rozhodnutie vychádza z toho, že bolo porušené ustanovenie § 9 ods. 3 vyhlášky 536/1991 Zb. Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len vyhláška), keď došlo k predaju pyrotechnického výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, avšak neuvádza sa meno ani priezvisko osoby, pričom k získaniu dôkazov o tomto porušení povinnosti došlo nezákonným spôsobom. Zistenie teda vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Žalovaný sa taktiež v rozhodnutí nevysporiadal so zákonnými predpokladmi určenia výšky pokuty. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého je správny orgán povinný chrániť práva a záujmy fyzických a právnických osôb a správne orgány sú povinné postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať. najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Žalobca uvádza, že odvolací orgán nedal žalobcovi príležitosť, aby mohol svoje práva a záujmy účinne obhajovať, nakoľko nepovažoval za nutné vypočuť vedúceho prevádzky, ktorého výsluch bol potrebný na objasnenie charakteru protiprávneho konania, závažnosti veci. spôsobu. dĺžky a následkov porušenia povinnosti a miery zavinenia. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru, dôvodom na uloženie pokuty mali byť dve na sebe nezávislé porušenia zákona. Vzhľadom na to bolo potrebné v dôvodoch jednoznačne vyjadriť výšku pokuty za každé porušenie povinnosti. najmä ak sa ti jedného predpokladalo opakované porušenie povinností stanovených zákonom. Neprítomnosť predavača na oddelení pyrotechniky nebola hlavnou príčinou nadobudnutia pyrotechniky maloletou osobou. Hlavnou príčinou bola nedbanlivosť pokladníčky, ktorá výrobok maloletému pri pokladni neodobrala. V tejto časti je preto rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, prečo bola pokuta uložená vo výške 1.000.000,- Sk a v odôvodnení sa žalovaný nezaoberal dĺžkou protiprávneho stavu a *skutočnosťou*, že počas kontroly nebol predavač prítomný iba v určitých časových úsekoch a pri oboch kontrolách bol nedostatok odstránený. Z uvedených dôvodov považuje žalobca rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov. Žalovaný rovnako nebral do úvahy ani spôsob a okolnosti domnelého porušenia povinností, keďže žalobca vykonal ďalšie opatrenia na zabezpečenia informovanosti spotrebiteľov (tabuľa s upozornením, vykonanie školenia predavačov pyrotechniky, upozornenie filiálok spoločnosti na potrebu *zabezpečiť* prítomnosť vyškoleného predavača). Podľa tvrdenia žalobcu bola uložená pokuta neprimeraná a jej výška neadekvátna, pretože vzhľadom na uvedené aspekty mal správny orgán určiť výšku pokuty v minimálnej výške. Žalobca vzhľadom na skutočnosť, že z napadnutého rozhodnutia nie je jasné akými úvahami bol správny orgán pri hodnotení dôkazov pri ukladaní sankcie a pri použití správnych predpisov vedený, nevysporiadal sa s námietkami uvedenými v odvolaní pokiaľ ide o výšku a odôvodnenie pokuty, má zato, že takéto rozhodnutie je treba zrušiť z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôkazov. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou dňa 14.12.2004 v prevádzkovej jednotke žalobcu bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických výrobkov nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač. Kontrolou dňa 29.12.2004 bolo inšpektormi žalovaného zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov opätovne nebol prítomný predavač, ktorý je povinný kupujúceho upozorniť na dodržanie návodu na používanie a pyrotechnický predmet II. triedy bol odpredaný osobe mladšej ako 18 rokov.

K námietke žalobcu, že inšpektoráty a Ústredný inšpektorát SOI nie sú správnymi orgánmi, majúcimi právnu subjektivitu a neboli oprávnené rozhodnúť o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb žalovaný uviedol, že SOI je orgánom štátnej správy. Člení sa na Ústredný inšpektorát SOI a jemu podriadené inšpektoráty. Žalovaný ďalej uviedol, že rozhodnutie v časti porušenia ustanovení vyhlášky o neprítomnosti predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov a jeho následné zabezpečenie nezbavuje predavača zodpovednosti,

nakoľko zodpovedá za protiprávny stav zistený v čase kontroly. Jeho zodpovednosť existuje bez ohľadu na druh zavinenia.

K námietke o predaji vyššie uvedených výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov o neuvedení mena a priezviska tejto osoby, pričom k získaniu dôkazov došlo nezákonným spôsobom, žalovaný uviedol, že kontrola bola vykonaná dôsledne a skutkový stav bol v inšpekčnom zázname zdokumentovaný dostatočne. Kvalifikovaný predavač má povinnosť dbať na dodržiavanie právnych predpisov, ako aj interných smerníc organizácie a zabrániť, aby pyrotechnický predmet nadobudla osoba mladšia ako 18 rokov a kupujúceho je povinný upozorniť na dodržiavanie návodu na použitie. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Kontrola za účasti inšpektora Obvodného banského úradu Košice, ktorý bol prizvaný k predmetnej kontrole z dôvodu osobitnej povahy kontrolovanej úlohy, bola zameraná na dodržiavanie platných právnych predpisov pri predaji pyrotechnických predmetov a zároveň bola vykonaná následná kontrola na plnenie záväzných pokynov SOI zo dňa 14.12.2004. Kontrolou bolo zistené opätovné porušenie povinnosti a nesplnenie záväzných pokynov.

Žalovaný zároveň uviedol, že v prípade napadnutého rozhodnutia ide o porušenie jedného právneho predpisu, ktoré sa neodlišujú intenzitou ani závažnosťou a spolu súvisia. Zákon o ochrane spotrebiteľa v takomto prípade nevyžaduje uloženie samostatných pokút. Žalovaný odôvodnil uloženie pokuty na základe vykonania kontroly záväzných pokynov ako opakovaného zisteného nedostatku. Správny orgán po uvážení rozhodol, že uložená pokuta v predmetnej výške je dostačujúca a primeraná. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. Osp. preskúmal v zmysle 249 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 4 ods. 2 a § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Zz. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozčovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2,000.000- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000.- Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 3 ods.2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej Jen ústredný *inšpektorát*) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej Jen "inšpektorát"), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj.
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj.
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- t) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 (tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 cit. vyhlášky pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 14.12.2004 bola vykonaná kontrola, z ktorej bol spísaný inšpekčný záznam. Týmto bola uložená žalobcovi povinnosť zabezpečiť trvalú prítomnosť predavača s požadovanou odbornou spôsobilosťou pri predaji pyrotechnických predmetov, upozorňovanie kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických predmetov a podávanie vysvetlenia k ich používaniu na požiadanie. Zároveň bolo uložené opatrenie priamo na mieste, ktorým bol zakázaný výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti na dva prevádzkové alebo predajné dni do vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov. Dňa 07.02.2005 žalobca prevzal oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 03.02.2005 na základe vykonanej kontroly. Dňa 08.03.2005 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie Č. P/0004/08/05, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk za nedodržanie povinností zistených kontrolou zo dňa 29.12.2004. Proti tomuto rozhodnutiu podať žalobca dňa 05.04.2005 odvolanie. Na jeho základe bolo dňa 22.06.2005 vydané rozhodnutie č. P/0004/08/05, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.07.2005 a stalo sa vykonateľným dňa 17.07.2005. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. Zo spisov správnych orgánov súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlene, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho *názoru*, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, tj. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť ani písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare. Neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pni regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Námietku žalobcu týkajúcu sa subjektu oprávneného ukladať pokuty pokladá súd za neopodstatnenú. Podľa § 3 zákona č. 128/2002 Zz. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len 'ústredný inšpektorát') a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej ten 'inšpektorát'). a to pod písm. h/ na inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Súd preto námietku žalobcu, že rozhodovali orgány, ktoré na to neboli oprávnené, považoval za nedôvodnú, keďže v správnom konaní konali orgány, ktorým postavenie správnych orgánov stanovil zákon.

Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie súd v zmysle ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie žalovaného nevybočilo z medzi a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbávanie bezpečnosti predpisov spôsobiť, tj. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

K námietke žalobcu o predaji pyrotechnického tovaru II. triedy osobe mladšej ako 18 rokov, neuvedení mena a priezviska tejto osoby s poukázaním, že k získaniu dôkazov o porušení povinnosti žalobcom došlo nezákonným spôsobom, súd uviedol, že z inšpekčného záznamu žalovaného vyplynulo, že za účelom

preverenia boli vykonané 2 kontrolné nákupy, pričom jeden kontrolný nákup bol pozastavený a vykonaný žiakom ZS Mirkom P. vo veku 9 rokov, ktorému bol predaj zúčtovaný pokladničkou. Pri vykonaní kontrolného nákupu bol chlapec pokladničkou upozornený, že tento tovar by nemal kupovať. Chlapec však uviedol, že ho pyrotechnický tovar poslal kúpiť otec a pokladnička sa s predmetným vysvetlením uspokojila a nežiadala prítomnosť rodiča alebo inej dospeléj osoby. S prihliadnutím na ustanovenie § 9 ods. 3 vyhlášky sa súd stotožnil so žalovaným, že žalobca porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z vyššie uvedeného právneho predpisu o nadobúdaní a používaní pyrotechnického materiálu II. triedy. Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1.000.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 29.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch a predmety neboli uložené oddelene od iných horľavých materiálov. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa od 16,00 hod nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup tak, ako je to zapísané v inšpekčnom zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Na druhej strane ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. SOI na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 200.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 Osp. a § 250i ods. 2 Osp. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 Osp. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty holo rozhodnutie žalovaného správne.

V Bratislave, dňa 13.06.2007

Mgr. Viliam Pohančenič

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 1 9/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1144/05/2004 zo dňa 20.09.2005, rozhodol **takto:**

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/1144/05/2004 zo dňa 20.09.2005 a rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj Č.: P/1144/05/2004 zo dňa 02.02.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 16600,-Sk na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č.: P/1144/05/2004 zo dňa 20.09.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj Č.: P/1144/05/2004 zo dňa 02.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobou zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie a boli predávané samoobslužným spôsobom, čo bolo v rozpore s 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu, nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji. Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za samoobslužný predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob opätovne predpisuje osobitný predpis a keďže je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdí žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca

dodržiaval všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadaval, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský haj č.: P/1144/05/2004 zo dňa 02.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržiaval ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - tj. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláske takáto úprava absentuje, je zjavné, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška), z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené /samoobslužný predaj pyrotechniky/ a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí, byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláske Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. V čase kontroly až do zaplataenia nákupu nebol k dispozícii zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Osp. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu

predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom. V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenie správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") a zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, bi vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
e/informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb a/ zakáza do vykonania nápravy: 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni, 3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriady T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 46 zákona č. 7 1/1967 Zb. o správnom konaní, musí byť rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 2 písm. a/ o.s.p., podľa ktorého súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 15.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzke žalobcu Plavisko, Ružomberok. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch zaškolený predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podal vysvetlenie. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti podávať informácie o pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja tým, že v čase kontroly pri vystavených pyrotechnických predmetoch v ponuke predaja nebol trvale prítomný odborne zaškolený pracovník, ktorý by tieto informácie podával.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II. v prevádzkami žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záväznými pokynmi:

1. Podľa § 6 ods.1 písmeno a/ bod 2 zákona č. 128/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, bol daný zákaz výkonu obchodnej činnosti v predmetnej prevádzke žalobcu a to do vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov a to vo forme opatrenia na mieste.

2. žalobca zabezpečí na predaj pyrotechnických predmetov rozhodnutie regionálneho hygienika 3. predaj výrobkov je potrebné zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Dňa 15.12.2004 inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj vydal oznámenie o začatí správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 15.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Predmetné oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 03.01.2005. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj

svojím rozhodnutím zo dňa 02.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č.634/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom a vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná dôvodne. Z § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch podľa názoru súdu nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. V § 8 ods. 3 vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň pri predaji bola aj písomná informácia - plagát o tom, že v prípade, ak by mal kupujúci záujem o bližšie informácie — vysvetlenie, bolo uvedené, že ho podá pracovník v kancelárii vedúceho. Medzi účastníkmi konania nabob sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb., ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Podľa článku 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje realizáciu princípu právnej istoty tým, že ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Článok 1. ods. I Ústavy Slovenskej republiky ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 15/98).

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2004 sp.zn. PL.ÚS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. IJS 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99). Podľa ods. 3 článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môže každý konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa článku 13 ods. I Ústavy Slovenskej republiky povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovávaní základných práva slobôd. účelom vyhlášky Č. 536/199 1 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k právnemu názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že uložené záväzné pokyny a opatrenie uložené na

mieste docielili nápravu nezákonného stavu.
Súd je toho názoru, že ak by po tomto opatrení- záväzných pokynoch u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by na mieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty. o nejasnosti výkladu pojmov obsiahnutých v predmetnej vyhláške svedčí aj skutočnosť, že podľa výsledkov kontroly predaja zábavnej pyrotechniky v období „Záveru“ roka 2005, ktorú predložil súdu žalovaný v iných veciach vedených na tunajšom súde vyplýva, že nedostatky pri predaji pyrotechniky boli zistené v takmer 34% celkovo prekontrolovaných prevádzkových jednotkách. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že výklad vyhlášky o tom, či je predaj možný s trvalou prítomnosťou alebo bez trvalej prítomnosti predavača, bol pri začatí jej aplikácie nejasný, avšak po vykonaných kontrolách Slovenskej obchodnej inšpekcie bolo docielené, že predaj pyrotechniky v obchodných prevádzkach bol sprísnený a vykonáva sa za prítomnosti dozorujúcej osoby alebo predavača s potrebnou kvalifikáciou. Podľa názoru súdu uložené záväzné pokyny a opatrenie uložené na mieste splnili preventívny a výchovný charakter a vzhľadom k tomu, že v administratívnom spise sa nenachádza ďalší záznam, že by predmetná prevádzka porušovala aj naďalej ustanovenia vyhlášky č.536/1991 Zb., súd posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zrušil ako nezákonné, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. o náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že priznal žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania pretože bol v konaní úspešný. Súd priznal žalobcovi na náhradu tieto trovy konania: zaplatený súdny poplatok za žalobu 2000 Sk, trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby : prevzatie a príprava vecí, žaloba t.j.2x 7150,-Sk = 14300,-Sk a 2x150,- Sk = 300,-Sk paušál a to podľa § 10 ods.1, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, celkom trovy priznané na náhradu: 16600,-Sk.

V Bratislave, dňa 17.05.2006
Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSU DOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobou: Billa Spol. S r.O., So sídlom Bajkalská ul. č. 19/A, Bratislava, zastúpený **JUDr. Eubomirom Schweighoferom**, advokátom so sídlom Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, So sídlom, Prievozská Č. 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/1144/05/2004 zo dňa 20. septembra 2005 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Čk. 2S 31 3/05-20 zo dňa 17. mája 2006, takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave Čk. 2S 313/05-20 zo dňa 17. mája 2006 **z m e u j e** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/1144/05/2004 zo dňa 20. septembra 2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/1144105/2004 zo dňa 2. februára 2005 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť poštovou poukážkou typu „U“ alebo príkazom na úhradu na účet Štátnej pokladnice č. účtu 7000065068/8180, KS - 379, VS -09300704 do 15 dní.

Vo zvyšku žalobu zamieta.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. P/1144/05/2004 zo dňa 20. septembra 2005, ako aj rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/1144/05/2004 zo dňa 2. februára 2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“) a nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len vyhláška“) a vrátil mu vec na ďalšie konanie tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhlášky v podmienkach samoobslužného predaja. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že krajský súd svoje rozhodnutie postavil na veľmi zužujúcom výklade ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky pokiaľ ide o definíciu *predavača*, podmienok predaja pyrotechnických výrobkov, či charakter prevádzky. Podľa jeho názoru predavačom v zmysle § 8 ods. 3 vyhlášky môže byť len konkrétna fyzická osoba, ktorá môže prípadne upozorniť kupujúceho na osobitné podmienky zaobchádzania s pyrotechnickým tovarom a dodržiavanie návodu na použitie a prítomnosť kvalifikovaného predavača je nevyhnutná všade a priamo tam, kde sa predávajú pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 podľa § 2 vyhlášky. V kontrolovanej prevádzke žalobca predával pyrotechnické výrobky II. triedy bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, čo žalovaný kvalifikoval ako porušenie § 5 zákona a sankcionoval. Podľa jeho názoru pokiaľ krajský súd došiel k záveru, že § 8 vyhlášky je nejednoznačný, nie je možné túto nejednoznačnosť vykladať tak, aby ju bolo možné zneužiť v neprospech bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Takýto výklad by značne zúžil právomoci žalovaného, ktoré tento má v rámci plnenia úloh spojených s ochranou práv a záujmov spotrebiteľa a teda širokej verejnosti.

Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenu tak, že žalobu žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného zamietne. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 21. júna 2006 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil, nakoľko bol toho názoru, že žalovaný pri ukladaní sankcie konal nad rámec zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 2SOja ods. 3 OSP na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 s poukazom na § 246c veta prvá OSP podľa § 250ja ods. 3 OSP, doplnil dokazovanie oboznámením Sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu a pripojených dokladov ako aj s obsahom spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SžoKS 123/2006 a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zák. č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len “ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len “ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len “inšpektorát”), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitra pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) inšpektorát Slovenska] obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) inšpektorát Slovenska] obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. Č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite, Podľa § 5 zákona o ochrana spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrana spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhl. č. 536/1991 Zb) sa pyrotechnické výrobky sa delia na

- a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložé, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku,
- b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložé a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa § 2 ods. 3 vyhl. č. 536/1 991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III. Podľa § 2 ods. 4 vyhl. č. 536/1 991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried TO a T1.

Podľa § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1 991 Zb. predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len "predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 vyhl. č. 536/1 991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali v prevádzke žalobcu Plavisko, Ružomberok dňa 15. decembra 2004 kontrolu zameranú na kontrolu pyrotechnických výrobkov. Predmetom kontrolného nákupu boli pyrotechnické predmety II. triedy.

Pracovníci žalovaného vykonali nákup samoobslužným spôsobom, pričom v oddelení pyrotechniky nebol prítomný žiaden pracovník predávajúceho s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie, resp. upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na použitie a na požiadanie podal vysvetlenie. Pri predaji pyrotechnických predmetov bola ten informácia na plagáte, že vysvetlenie podajú pracovníci v kancelárii. Ani pri pokladni pokladnička nevedela pracovníkom žalovaného podať informácie k odpredanému výrobku.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II. v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam — protokol so záväznými pokynmi:

1. Podľa § 56 ods. 1 písm. a/ bod 2 zák. č. 128/2002 Z. z. bol daný zákaz výkonu obchodnej činnosti v predmetnej prevádzke žalobcu a to do vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov vo forme opatrenia na mieste.
2. Žalobca zabezpečí na predaj pyrotechnických predmetov rozhodnutie regionálneho hygienika.
3. Predaj výrobkov je potrebné zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Toto konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán na charakter a závažnosť zisteného nedostatku, ako aj jeho následky, spočívajúce v reálnom nebezpečenstve ohrozenia života, zdravia a majetku spotrebiteľov predajom pyrotechnických predmetov, u ktorých nie je zabezpečené dostatočné informovanie spotrebiteľov o spôsobe ich bezpečného používania. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Uložená pokuta bola na dolnej hranici zákonnej sadzby. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

V žalobe proti rozhodnutiu žalovaného žalobca namietal, že predmetné rozhodnutia sú nezákonné, nakoľko inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie konal nad rámec zákona, keď uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone nie sú stanovené (samoobslužný predaj pyrotechniky). Sporné ustanovenie vyhlášky (§ 8 ods. 3) totiž výslovne neupravuje, akým spôsobom má predávajúci zabezpečiť upozornenie spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických výrobkov. Vyhláška výslovne neprikazuje predávajúcemu realizovať upozornenie ústnou formou a preto predávajúci splnil svoju povinnosť tým, že toto upozornenie realizoval písomne. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko na takúto formu predaja vyhláška nemyslela. Podľa názoru krajského súdu pri takejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného vozíka a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu. Inak vyjadrené, pri samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne

definovať, kto je predavačom a teda kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Pri definovaní pojmu predavač, ako „ten kto predáva, resp. ten, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom“, vychádzal krajský súd z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu. Na základe tejto úvahy dospel napokon k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky. Odvolací súd nemôže súhlasiť s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z t. „ducha zákona“, tj. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola praná Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“, pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných pracovníkov — fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 je zrejme, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 15. decembra 2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nedodržaním citovaných ustanovení vyhlášky č. 536/1991 Zb. došlo zo strany žalobcu k porušeniu § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto v časti (vo výroku) o vine za porušenie § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov považoval žalobu za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol (§ 250ja ods. 3 veta druhá a § 250j ods. 1 OSP).

Pokiaľ ide o námietku výšky uloženej sankcie a jej nezdôvodnenia, krajský súd sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal, a preto odvolací súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonmi, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie R Č. 52/2003) a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbanie bezpečnostných predpisov spôsobiť tj. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania. Pri jej ukladaní zohľadnil sortiment ponúkaných výrobkov, počet spotrebiteľov ako aj skutočnosť, že nezabezpečením trvalej prítomnosti zodpovednej skolenej osoby, ktorá bude spotrebiteľov upozorňovať na dodržiavanie návodu na použitie, je možná aj neoprávnená manipulácia s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa priamo v kontrolovannej prevádzkovej jednotke a preto sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi rozhodnutia žalovaného, pokiaľ vyslovil zodpovednosť žalobcu za správny delikt. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie §

250i ods. 2 OSP zväžil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 15. decembra 2004, z ktorého vyplýva, že v čase kontroly nebol pri ponuke pyrotechnických predmetov II. triedy prítomný predavač s odbornou spôsobilosťou pričom ani pri pokladni pokladnička nevedela pracovníkom žalovaného podať informácie k odpredanému výrobku. Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 100 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj zoznam jednotlivých kontrol vykonaných u žalobcu v priebehu roku 2004 a celkovú výšku žalovaným uložených pokút, ktorá by mohla nepriaznivo ovplyvniť hospodárenie žalobcu. Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta a § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trov odvolacieho konania nevznikli.

V Bratislave, dňa 24. apríla 2007 -

JUDr. Jana Baricová, v. r.

predsedníčka senátu

J

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šramka a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská č. 19/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, 'proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0929/07/04 zo dňa 30. mája 2005, rozhodol takto

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave zo dňa 30.5.2005 Č. P/0929/07/04 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0929/07/04 zo dňa 21.2.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0929/07/04 zo dňa 30.5.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0929/07/04 zo dňa 21.2.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil a zároveň uviedol, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť do 15 dní na účet vo výroku rozhodnutia uvedený. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre nedodržanie povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie, čo bolo v rozpore s ust. § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhl. č. 536/1991 Zb., keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov. Následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a to právo na bezpečné podmienky predaja. Vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdým porušeniam z jeho strany nedošlo. Vyhláškou stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože vo filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnuteľnou okolnosťou. Banský

úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Pokiaľ mal byť sankcionovaný za samoobslužný predaj pyrotechniky, takýto spôsob predaja nie je záväzným právnym predpisom zakázaný, a preto nemôže byť zaň postihnutý. Platné právne predpisy taktiež nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Namietal aj tú skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sú mu vytykané tri porušenia zákona, nemožno z neho však zistiť, akú výšku pokuty mu žalovaný uložil za jednotlivé konkrétne porušenie, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia potom treba vidieť aj v tom, že žalovaný neuviedol ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. Č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí, byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu — Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie **SO** sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č.: P/0929/07/04 zo dňa 21.2.2005.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané samoobslužne, bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhl. Č. 536/1991 Zb.. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie, resp. mu nemôže byť podané vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nemohlo byť na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalobcu nepostihuje za tri porušenia zákona, ale za porušenie § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., pretože nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné používanie. Výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené

záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, ďalej len „SP“). Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec. Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie. Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“), za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo obstarávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 cit. zák., predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)

- a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,
 - b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
 - c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
 - d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
 - e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,
 - f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
 - g) ukladá pokuty.
- Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb
- a) zakáže do vykonania nápravy
- 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,
- 2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu. Podľa § 7 ods. 3 cit. zák., kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, Obchodný zákonník Č. 513/1991 Zb.).

Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 cit. vyhl., predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 30.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkarni žalobcu Obchodný dom Billa s.r.o., Sov. hrdinov č. 513 vo Svidníku. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo zistené, že tieto predmety sú predávané samoobslužným spôsobom v samostatnom pulte v blízkosti pokladne č. 1. V čase realizácie kontrolného nákupu nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a taktiež pri pokladni nebola podaná žiadna informácia. Na prevádzke sa nachádzal v čase kontroly pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikácii predavača pyrotechnických predmetov. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača pyrotechnických predmetov. Dňa 24.1.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 24.1.2005 tak, že predaj pyrotechnických výrobkov zabezpečil spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom. Zabezpečil tiež trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača v priestoroch predajne, ktorý na požiadanie poskytol potrebné informácie spotrebiteľovi. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.2.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie. Takéto konanie bolo v rozpore s § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., čím bol porušený § 5 zák. č. 634/1992 Zb. v platnom znení. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 30.5.2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V § 8 ods. 3 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke žalobcu predavač, ktorý spĺňal podmienky kvalifikácie pyrotechnika stanovené v § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb..

Napriek tomu, že žalobcom použitý výklad už vyššie citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb. týkajúcich sa predaja pyrotechnických výrobkov nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov daným postupom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zák. č. 634/1992 Zb., ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z vyhl. č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma ako má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejmé, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Je však potrebné súhlasiť s názorom žalovaného, že pri predaji pyrotechnických výrobkov je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití, osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácii s takýmito nebezpečnými výrobkami. Podľa Čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 1 ods. 1 Ústavy ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR Č. PLUS 15/98). Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.2.2004 PL.ÚS 15/03, je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu, jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99). Podľa Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Podľa Čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práva slobôd. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb., je upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v prejednávanej veci dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláške alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že záväzný pokyn daný kontrolným orgánom zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača docielil nápravu nezákonného stavu. Súd zastáva názor, že až v prípade, ak by po tomto opatrení u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by namieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty. Z obsahu súdneho, ani administratívneho spisu nevyplýva, že by dochádzalo zo strany žalobcu k ďalšiemu porušovaniu zákonných ustanovení pri predaji pyrotechnických výrobkov, z čoho možno usúdiť, že vykonané opatrenie splnilo preventívny a výchovný účel. Súd preto posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Súd dospel k záveru, že správne orgány posúdili vec žalobcu nesprávne. Vzhľadom na hore uvedený záver krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Osp., zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

V Bratislave, dňa 16. marca 2006

**ROZSU DOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej, členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu BILLA, s.r.o., Bratislava, Bajkalská č. 19/A, zast. *JUDr. Lubomírom Schweighoferom*, advokátom, Bratislava, Šafárikovo nám. č. 2, proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0929/07/04 zo dňa 30. mája 2005, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 15 212/2005-33 zo dňa 16. marca 2006, takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Čk. 15 212/2005-33 zo dňa 16. marca 2006 **m e n í** tak, že rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č, P/0929/07/04 zo dňa 21. februára 2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/0929/07/04 zo dňa 30. mája 2005 v Časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi **u k l a d á** pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1 992 Zb. vo výške 100 000 Sk, ktorú je p o v i n ý zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného.

Vo zvyšku žalobu zamietla.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej SOI) So sídlom v Bratislave zo dňa 30. mája 2005 Č. P/0929/07/04, ktorý ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu. Krajský súd zrušil aj rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej SOI) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 21. februára 2005 Č. P/0929/07/04 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Takto rozhodol krajský súd preto, že prvostupňový správny orgán Inšpektorát SOI V Prešove pre Prešovský kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 21. februára 2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250 000 Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a pri platení týchto výrobkov nebol spotrebiteľ informovaný na dodržiavanie návodu na používanie, ktoré konanie mal za rozporné s § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1 991 Zb., čím bol porušený § 5 zákona č. 634/1 992 Zb. v platnom znení.

Druhostupňový správny orgán Ústredný inšpektorát SOI v Bratislave svojim rozhodnutím zo dňa 30. mája 2005 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie. Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Krajský súd vyslovil, že je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácií s takýmito nebezpečnými

výrobkami. V predávanej veci tak krajský súd dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláske alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu dospel k záveru, že záväzný pokyn daný kontrolným orgánom zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača docielil nápravu nezákonného stavu. Pretože zo spisu nevyplýva, že by dochádzalo zo strany žalobcu k ďalšiemu porušovaniu zákonných ustanovení pri predaji pyrotechnických výrobkov, mal krajský súd za to, že možno usúdiť, že vykonané opatrenie splnilo preventívny a výchovný účel. Dospel k záveru, že správne orgány posúdili vec žalobcu správne, keď uložili pokutu vo výške 250 000 Sk, čo považoval za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba bude v celom rozsahu zamietnutá. Podľa názoru žalovaného znenie § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len vyhl.), vylučuje akúkoľvek inú formuláciu upozornenia kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie, ako ústnu. V prevádzke žalobcu však bolo spoľahlivo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozornil na dodržiavanie návodu na používanie. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že uložením záväzného pokynu pri kontrole dňa 30. decembra 2004 sa docielila náprava nezákonného stavu, keďže žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou a následné uloženie sankcie zo strany SOI bolo nesprávne. Slovenská obchodná inšpekcia je v rámci kontroly okrem iného oprávnená vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov. Toto svoje oprávnenie SOI využila vzhľadom na porušenie § 8 ods. 3 vyhlášky aj pri kontrole prevádzky žalobcu vo Svidníku, pričom s poukazom na § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole bolo povinnosťou žalobcu vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na odstránenie zisteného nedostatku — absencie kvalifikovaného predavača. Po zohľadnení kritérií vyplývajúcich z § 24 ods. 6 zákona č. 634/1992 Zb. v platnom znení o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákona), s prihliadnutím na rizikovosť komodity (pyrotechnických predmetov II. triedy) považuje uloženie pokuty vo výške 250 000 Sk za primerané. Navyiac žalovaný konštatoval, že spoločnosť BILLA, s. r.o. sa z predchádzajúcich kontrol SOI, týkajúcich sa bezpečného predaja pyrotechnických predmetov II. triedy nepoučila. Počas kontrol vykonaných v dňoch 14. až 31 decembra 2004v prevádzkach spoločnosti BILLA, s.r.o. v rôznych mestách na celom území slovenskej republiky bola opakovane zistená neprítomnosť a potom aj nezabezpečenie prítomnosti kvalifikovaného predavača na mieste predaja pyrotechniky. Súčasťou viacerých inšpekčných záznamov spísaných pri uvedených kontrolách žalobcu je aj usmernenie žalobcu pre vedúcich filiálky, ktoré ich nabáda k tomu, aby neakceptovali spôsob predaja pyrotechnických výrobkov požadovaný SOI.

Žalobca vo vyjadrení na odvolanie žalovaného navrhol odvolacím súdom rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako vecne príslušný na prejednanie žaloby podľa § 246 ods. 2 Osp. preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe na základe spisového materiálu predloženého účastníkmi, ich vyjadrení v písomnej a ústnej forme a dospel k nasledovnému záveru:

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán svojím rozhodnutím z 21. februára 2005 uložil žalobcovi pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona, pokutu vo výške 250 000 Sk na základe zistených nedostatkov vykonanou kontrolou inšpektormi dňa 30. decembra 2004 v prevádzkovej jednotke Obchodný dom BILLA, s.r.o., Sovietskych hrdinov č. 513, Svidník. Bolo zistené, že Pri kontrolnom nákupe bol spotrebiteľovi predaný pyrotechnický predmet II. triedy, pri predaji ktorého neboli zabezpečené podmienky predaja pyrotechnických predmetov ustanovené vo vyhláske o pyrotechnických výrobkoch. Pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača a ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení:

„Na požiadanie Vám pracovník v kancelárii poskytne informácie na dodržiavanie návodu.“ Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarní žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov za

stálej prítomnosti kvalifikovaného predavača pyrotechnických predmetov. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil žalobca návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom. Zabezpečil tiež trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača v priestoroch predajne, ktorý na požiadanie poskytol potrebné informácie spotrebiteľovi. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 30. mája 2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 8 ods. 2 a 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predávať pyrotechnické predmety II. triedy môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. Predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov II. a III. triedy a podtriedy T1 odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z citovaného ustanovenia zákona aj podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že uvedené povinnosti nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako trvalou prítomnosťou kvalifikovaného predavača resp. dozorujúcej osoby, ktorá má povinnosť zaistiť vylúčenie akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim a ktorá na požiadanie kupujúceho podá vysvetlenie. Uvedená citácia právneho predpisu: „Predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na použitie,“ vylučuje akúkoľvek inú formu upozornenia, ako ústnu práve aj vzhľadom na to, že okrem upozornenia má na požiadanie podať aj vysvetlenie. Riziko, ktoré z použitia pyrotechnických výrobkov vyplýva, nevyhnutne vyžaduje pri každom predaji dodržiavanie ústneho upozornenia v záujme eliminovania eventuálnych možných následkov tejto rizikovej komodity. Spotrebiteľ môže písomné upozornenie, položené niekde vedľa (pokladne), prehliadnuť a neprítomnosť predávajúceho napr. pri samoobslužnom spôsobe predaja neumožňuje ani . požiadavky na podanie vysvetlenia.

Odvolací súd preto dospal k záveru, že zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci žalovaným je vecne správne. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia žalovaného pokiaľ vyslovil zodpovednosť žalovaného za správny delikt.

Pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zväžil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 30.12.2004 podľa ktorého v čase realizácie kontrolného nákupu nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu pričom na prevádzke sa nachádzal pracovník, ktorý má potvrdenie o kvalifikáciu. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že porušenia predpisov o spôsobe predaja pyrotechnických predmetov II. triedy sa viaže k vykonávaniu jednorazového kontrolného nákupu, či je nepochybné všeobecné konštatovanie o nesprávnom spôsobe predaja však podľa názoru súdu z inšpekčného záznamu jednoznačne dôkazmi podložené nebolo. Preto dospel odvolací súd k záveru, že výšku uloženej sankcie zníži na 100 000 Sk s tým, že aj uvedenú sumu pokuty považuje za dostačujúcu nielen pre represívny ale aj prevenčný účinok so zreteľom na jej uloženie v súvislosti s jednorazovým kontrolným nákupom.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol o zmene rozsudku krajského súdu podľa § 220 Osp. v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na výsledok konania účastníkom náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1)

V Bratislave, dňa 27. septembra 2006
JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, V právnej veci žalobcu: bauMax spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, ICO: 31 384 978, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Ružičkom, advokátom, **SO** sídlom Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. K/0871/07/04 zo dňa 16.06.2005, takto rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.
Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhnidu trov konania.

Odôvodnenie

Žalobca žalobou podanou na súd 19.07.2005 žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného Č. K/0871/07/04 zo dňa 16.06.2005 ako aj predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. K/0871/07/04 o uložení pokuty 100 000,- Sk, ktorými boli porušené jeho práva a zrušiť ich pre nepreskúmateľnosť. Žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o jeho odvolaní nie je v súlade so zákonom, pretože žalovaný mal preskúmať rozhodnutie v celom rozsahu a prihliadnúť na všetky nedostatky v konaní, čo však neurobil, napriek tomu, že výrok prvostupňového rozhodnutia nie je dostatočne zrozumiteľný, keď v ňom nie je uvedené, aké opatrenia uložené na mieste /teda, kto ich vydal, či vydania, voči ktorej kontrolovanej osobe boli vydané, dôvod ich vydania a akých výrobkov sa týkali/ neboli zo strany žalobcu splnené. Namietal, že v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku je správny orgán povinný presne a úplne zisti skutkový stav, túto požiadavku však prvostupňový správny orgán nesplnil, keď v odôvodnení rozhodnutia chýbala presná špecifikácia, u ktorých 19 druhov stavebných výrobkov v celkovej hodnote 568.033,- Sk chýba údaj o výrobcovi, u ktorých chýbalo označenie značkou zhody, v ktorých chýbali písomné informácie v štátnom jazyku a aké informácie tu chýbali, taktiež chýbala presná špecifikácia u ktorých 32 druhov nábytku v celkovej hodnote 642.305,- Sk chýbali montážne návody v štátnom jazyku, u ktorých chýbali výstražné upozornenia v štátnom jazyku a aké výstražné upozornenia v štátnom jazyku na konkrétnych jednotlivých druhoch výrobkoch chýbali. Žalobca namietal aj nedostatočné odôvodnenie výšky pokuty, keďže prvostupňový správny orgán a v rozhodnutí o odvolaní aj žalovaný, sa v odvodnení rozhodnutia obmedzili len na reprodukciu znenia zákona bez akejkoľvek kvalifikácie, resp. uvedenia úvahy ako zohľadnili závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca namietal, že nemal možnosť oboznámiť sa s podkladmi začatého správneho konania, keď nesúhlasil s argumentáciou žalovaného, že opatrenie nebolo potrebné oznámiť kontrolovanej osobe písomne, ale postačovalo len ústne oznámenie uloženého opatrenia na mieste, ktoré je síce v súlade so znením zákona, nezodpovedá však skutočnosti, pretože opatrenie na mieste kontrolovanej osobe nebolo oznámené ani ústne. Pokiaľ žalovaný vychádzal zo zákona č. 128/2002 Zb. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov/ ďalej len zákona, ktorý používa pojem kontrolovaná osoba, tak pri vymedzení tohto pojmu mal zákonodarca jednoznačne na mysli podnikateľské subjekty a to v tomto prípade spoločnosť bauMax spol. s r.o. Bratislava, to znamená, že akékoľvek úkony správneho orgánu boli relevantné len v prípade, že boli vykonané voči žalobcovi. Výrokovú časť rozhodnutia, v ktorej je uvedené, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím je žalovaný povinný zaplatiť priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na stanovený účet, z ktorej nie je zrejmé, kto je vlastne adresátom uloženej povinnosti, považoval za nepreskúmateľnú pre

nezrozumiteľnosť”.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že ju žiada v plnom rozsahu zamietnuť a to z toho dôvodu, že vo výrokovvej časti rozhodnutia je presne špecifikované, stručne a určito uvedené čo bolo predmetom rozhodovania s tým, že v odvodnení rozhodnutia presne uviedol deň vykonania kontroly, prevádzkareň, v ktorej bola kontrola vykonaná ako aj dátum predchádzajúcej kontroly, pri ktorej bolo uložené opatrenie na mieste s uvedením počtu druhov výrobkov a ich celkovej hodnoty. Žalovaný mal za to, že inšpektori SOI presne a spoľahlivo zistili skutkový stav veci. Skutočnosti zistené počas kontroly dňa 25.11.2004 zaznamenali v inšpekčnom zázname, v ktorom sú presne špecifikované druhy, množstvá ako aj cena a celková hodnota výrobkov, aj s uvedeným konkrétnych zistených nedostatkov. Na základe týchto zistení inšpektori uložili v zmysle 6 ods. 1 písm. aJ zákona opatrenie na mieste zamedzujúce predaj 147 druhov výrobkov v celkovej hodnote 2.285.209,- Sk, zoznam ktorých tvorí neoddeliteľnú súčasť uvedeného inšpekčného záznamu. V opatrení na mieste nebolo účelné vzhľadom na množstvo zistených nedostatkov opätovne uvádzať všetky výrobky, ktorých sa zákaz predaja týkal, nakoľko tieto sú uvedené v inšpekčnom zázname, ktorého súčasťou je aj predmetné opatrenie uložené na mieste. Žalovaný tvrdil, že sa vo svojom rozhodnutí kvalifikovane vysporiadal so všetkými predpokladmi odôvodnenia výšky pokuty, ktorá vzhľadom na závažnosť protiprávneho konania bola uložená v rámci rozpätia stanoveného zákonom v hornej hranici zákonnej sadzby. Prvostupňový správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že žalobca nerešpektoval opatrenie na mieste, čím opakovane nespĺňal podmienky predaja stanovené zákonom a opakovane a pretrvávajúco tým porušoval práva spotrebiteľa chránené zákonom ako aj charakter výrobkov a charakter informácií, u ktorých si žalobca nesplnil zákonom stanovenú povinnosť. Rovnako bolo prihliadnuté aj na množstvo a celkovú hodnotu výrobkov, ktoré boli vo veľkom rozsahu, čím správny orgán dospel k záveru, že sa jedná o spoločenskú nebezpečnosť takého konania. Podľa žalovaného pri kontrole dňa 25.11.2004 bol prítomný zodpovedný vedúci Mgr. Pavel Mňahončák, ktorý sa s obsahom inšpekčného záznamu oboznámil a vo vysvetlivke sa vyjadril, že o výsledku kontroly bude informovať svojich nadriadených. V záväzných pokynoch inšpekčného záznamu z uvedenej kontroly bolo zodpovednému vedúcemu za činnosť prevádzky Mgr. Pavlovi Mňahončákovi uložené oboznámiť spoločnosť bauMax spol. s r.o. s vykonanou kontrolou do 29.11.2005. Opatrenie na mieste, ktoré bolo vydané na základe zistených nedostatkov a tvorí súčasť inšpekčného záznamu bolo rovnako ako každá strana inšpekčného záznamu opatrené pečiatkou spoločnosti žalobcu. Následná kontrola plnení opatrení z predchádzajúcej kontroly, ktorá bola vykonaná dňa 07.12.2004 za účasti oprávnenej osoby, manažéra Ing. Gabriela Tkáča, zistila nesplnenie opatrenia na mieste uloženého dňa 25.11.2004, keď sa v ponuke opätovne nachádzali výrobky bez odstránenia nedostatkov. Na základe výsledkov kontroly bolo začaté správne konanie, pričom z doručky o prevzatí oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 27.12.2004 vyplýva, že oznámenie bolo doručené do sídla spoločnosti dňa 04.01.2005. Žalobca sa ku dňu vydania rozhodnutia k podkladom pre vydanie rozhodnutia nevyjadril. K námietke neurčitosti odôvodnenia žalovaný uviedol, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu sú uvedené jednotlivé výrobky, u ktorých boli zistené nedostatky v členení podľa oddelení, v ktorých sú v ponuke s uvedeným celkovej hodnoty týchto výrobkov. Výrobky sú tu špecifikované počtom kusov s uvedením názvu, prípadne rozmerov a jednotkovej ceny. Vzhľadom na množstvo zistených nedostatkov nebolo účelné v rozhodnutí opätovne uvádzať všetky výrobky s konkrétnymi zisteniami pil každom výrobku samostatne, nakoľko sú tieto uvedené v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly, ako aj predchádzajúcej kontroly, na základe ktorej boli vydané opatrenia na mieste a žalobca tieto zistenia žiadnym spôsobom nespochybnil ani sa k nim nevyjadril. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, keďže uloženú pokutu považoval za primeranú k zistenému porušeniu zákona a dopadu na spotrebiteľa a to aj s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Súd rozhodol o žalobe bez pojednávania rozsudkom v súlade s ustanovením § 250f ods. 1 O.s.p., keďže účastníci súhlasili s rozhodnutím o žalobe bez pojednávania podľa § 250f ods. 2 O.s.p. Rozsudok vo veci samej bol verejne vyhlásený dňa 31.01.2007. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Osp. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 Osp.) a dospel k záveru, že žalobe nie je

možné

vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Podľa § 9 ods. 1 písm. aJ zákona inšpektorát uloží kontrolovanej osobe, ktorá nespĺní opatrenie na mieste podľa § 6 ods. 1 pokutu 100.000,- Sk; za opakované nespĺnenie povinností v priebehu jedného roka odo dňa jeho uloženia možno uložiť pokutu do 200.000,- Sk.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ bod 1 inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom.

Podľa § 6 ods. 2 opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa odseku 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj dňa 25. 11.2004 vykonal kontrolu, o ktorej spísal inšpekčný záznam /por. Č. 418564/, podľa ktorého boli zistené v kontrolovanej prevádzkovej jednotke bauMAX na Košickej ulici 4 v Prešove viaceré nedostatky, týkajúce sa najmä informačných povinností pri viacerých druhoch výrobkov, ktoré sú uvedené jednak v samotnom inšpekčnom zázname, ako aj v prílohách k nemu. Na mieste boli prijaté záväzné pokyny zabezpečiť zaslanie nadobúdacích dokladov na tri druhy stavebných výrobkov inšpektorátu do 30.11.2004, zaslanie kópie vyhlásenia zhody na dva druhy drevených obkladových stavebných prvkov, výrobkov uvedených v prílohe Č. 4 inšpekčného záznamu do 30.11.2004 a zabezpečiť ponuku a predaj výrobkov požadovanými údajmi v súlade s platnými právnymi predpismi, v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona bol teda uložený zákaz predaja 147 výrobkov v celkovej hodnote 2.285.209,- Sk, ich zoznam tvorí neoddeliteľnú súčasť inšpekčného záznamu. Na kontrolu plnenia uložených opatrení zo dňa 25.11.2004 bola vykonaná opätovná kontrola dňa 07.12.2004 za účasti manažéra prevádzky Ing. Gabriela Tkáča, v ktorej bolo zistené, že boli odstránené nedostatky výrobkov predávaných v oddelení koberce, domáce potreby, záhrada a kvety a autosúčiastky a elektronáradie. Nedostatky zistené v oddelení stavebných výrobkov a v oddelení nábytku, v rozsahu v akom sú uvedené v tomto inšpekčnom zázname z kontroly, odstránené neboli. Na mieste boli vydané záväzné pokyny zodpovednému vedúcemu oboznámiť s týmto záznamom svojho nadriadeného, ktorý mal v termíne do 10.12.2004 zaslať inšpekčný záznam nadriadenej organizácii a v súlade s § 5 ods. 5 písm. cI zákona mal kontrolovaný subjekt zaslať inšpektorátu písomné vyjadrenie k zisteným nedostatkom, ktoré sú uvedené v tomto zázname v termíne do 15. decembra 2004. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj dňa 27.12.2004 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty podľa § 9 zákona. Toto oznámenie bolo žalobcovi doručené 04.01.2005 a následne bolo vydané prvostupňové rozhodnutie č. K/0871/07/04 dňa 08.02.2005, ktorým bola uložená žalobcovi pokuta pre nespĺnenie opatrenia na mieste uloženého podľa § 6 ods. 1 písm. aJ zákona vo výške 100.000,- Sk na základe toho, že dňa 07.12.2004 bola vykonaná kontrola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj v prevádzkarni obchodný dom bauMax, spol. s r.o. Prešov, kde boli zistené nedostatky, za ktoré žalobca zodpovedá a to že nebolo zabezpečené dodržiavanie povinností predávajúceho splniť opatrenie na mieste uložené orgánmi kontroly podľa § 6 ods. 1 písm. aJ zákona. Neboli splnené opatrenia, ktoré boli uložené pri kontrole konanej 25.11.2004 v oddelení stavebných výrobkov !zákaz predaja 23 druhov výrobkov v celkovej hodnote 722.234,- Sk!, v čase následnej kontroly sa totiž v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 19 druhov z týchto výrobkov v celkovej hodnote 568.033,- Sk bez odstránenia nedostatkov chýbajúce údaje o výrobcovi, označenie značkou zhody a písomné informácie o výrobku v štátnom jazyku! a v oddelení nábytku bolo pri opätovnej kontrole zistené, že napriek zákazu predaja 32 výrobkov v celkovej hodnote 642.305,- Sk z dôvodu chýbajúcich návodov na montáž a výstražných upozornení určených pre spotrebiteľov, ktoré boli uvedené v cudzom jazyku, sa tieto výrobky opätovne nachádzali v ponuke pre spotrebiteľa bez

odstránenia nedostatkov. V ponuke pre spotrebiteľa sa bez odstránenia nedostatkov nachádzali výrobky uvedené v prvostupňovom rozhodnutí. Za porušenie povinnosti bola žalobcovi uložená pokuta 100.000,- Sk, pričom prvostupňový správny orgán prihliadol na to, že neboli rešpektované opatrenia na mieste a zohľadnil aj charakter výrobkov a informácií u ktorých nebola splnená povinnosť ako aj množstvo a celkovú hodnotu výrobkov s týmito nedostatkami. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolala o odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. K/0871/07/04 dňa 16.06.2005, ktorým odvolanie žalovaného zamietol a rozhodnutie prvostupňové potvrdil. Prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené z rovnakých dôvodov ako sú uvedené vo vyjadrení k žalobe. Po oboznámení sa s administratívnym spisom vyhodnotia písomné vyjadrenia účastníkov konania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Podľa názoru súdu žalovaný nepochybil, keď rozhodol napadnutým rozhodnutím o odvolaní žalobcu, pretože z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aká povinnosť a na základe ktorého zákonného ustanovenia je žalobcovi uložená povinnosť, spolu s lehotou na plnenie, čo sú jediné náležitosti výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Dôvody tohto rozhodnutia sú uvedené v ďalšej časti rozhodnutia a to v odvodnení podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v ktorom je rozpísané na základe ktorej kontroly bolo rozhodnuté, aké nedostatky boli zistené pň prvej kontrole v prevádzke žalobcu, ktorými bol porušený zákon pri jednotlivých výrobkoch, aké nedostatky neboli odstránené a zistené pri následnej kontrole. V rozhodnutí je podstatné uviesť skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodovanie o uložení pokuty, teda množstvo výrobkov, pri predaji ktorých bol porušený zákon a ich hodnotu, pretože toto sú kritéria pre určenie výšky pokuty. Vzhľadom na to, že skutkový stav, zistený inšpektormi, ktorí So závermi kontroly oboznámili žalobcu, nebol medzi účastníkmi podľa § 6 ods. 2 zákona sporný, nebol dôvod rozpisovať zistené nedostatky tak podrobne ako to požadoval žalobca. V odvodnení je uvedené, u ktorých výrobkov v jednotlivých oddeleniach bol porušený zákon. Podrobne boli zistené nedostatky popísané v jednotlivých inšpekčných záznamoch, predložených žalobcovi, proti ktorým nič nenamietal. Tu sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s výsledkami kontrol, pretože tieto boli nesporne doručené príslušným zamestnancom žalobcu v priestoroch prevádzky, teda podľa Obchodného zákonníka inšpektori, pokiaľ konali s vedúcimi pracovníkmi prevádzky, konali so žalobcom. Nakoniec oznámenie o začatí konania bolo doručené žalobcovi priamo do jeho sídla, takže aj v tomto štádiu mal možnosť vyjadriť sa k zisteniam kontrol. Pokiaľ teda neboli zo strany žalobcu namietané výsledky kontrol, nič nebránilo žalovanému tento skutkový stav považovať za dostatočne zistený. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán v rozhodnutiach uviedli, na základe ktorých kritérií rozhodovali o pokute, najmä množstvo výrobkov a ich hodnotu, a že zistené nedostatky považovali za porušenie zákona veľkého rozsahu, pričom prihliadli na opakovanie a pretrvávajúce nedostatky a nerešpektovanie opatrení vydaných inšpekciami na mieste. K nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia, ktorým bolo určené, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím je žalobca povinný zaplatiť priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na stanovený účet, súd uvádza, že v tejto časti výroku nebola žalobcovi uložená žiadna povinnosť, ale bol len určený spôsob a miesto, teda ako a kam sa pokuta má zaplatiť, neprichádza teda do úvahy, že by nebolo zrejmé, kto je adresátom povinnosti, keďže tu žiadna nebola uložená. Pretože postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania žalobcu rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ktorý vo veci nemal úspech náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave, dňa 31.01.2007
Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Valašikovej a členiek senátu JUDr. Edity Bakošovej a JUDr. Anny Peťovskej v právnej veci žalobcu: **bauMAX SR, spol. s r.o.**, Rožňavská 4, 831 04 Bratislava, ICO: 351384978, právne zastúpený: JUDr. Jaroslavom Ružičkom, CSc., advokátom, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát **Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom** v Bratislave, Prievozska 32, 829 99 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č.: P/0316/06/04 zo dňa 19.6.2006, takto **rozhodol**:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/0316/06/04 zo dňa 19.6.2006 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj Č.: P/0316/06/04 zo dňa 18.2.2005 **m e n í** v Časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi bauMAX, spol. s r.o.. Bratislava ICO: 351384978 **u k l a d á** pokutu vo výške 50.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie:

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. P/0316/06/04 zo dňa 19.6.2006 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydaným Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj Č.: P/0316/06/04 zo dňa 18.2.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie § 4 ods. 2 a § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) za nedodržanie povinnosti podľa 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch (ďalej len vyhláška), ku ktorému porušeniu došlo dňa 31.12.2004 v prevádzke žalobcu bauMAX SR, spol. s r.o., Zvolenská cesta, Banská Bystrica. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnené, v primeranej výške, pre porušenie povinnosti § 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa v nadväznosti na 8 vyhlášky SBU Č. 536/1991 Zb., keď inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 31.12.2004 v prevádzkarni bauMAX SR, s r.o., Zvolenská cesta, Banská Bystrica zistené, že v čase o 9.15 hod., teda v čase kontroly nebol pri predaji pyrotechnických výrobkov trvale prítomný predavač, ktorý je povinný pri predaji pyrotechnických výrobkov triedy II a podtriedy T1 (ind. 1) upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, čo je v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. Nakoľko odvolací správny orgán konštatoval v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. b/ Zákona Č. 634/1992 Zb. plnú mieru zodpovednosti žalobcu, potvrdil napadnuté rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj zo dňa 18.2.2005. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických výrobkov. Žalobca ďalej namietal, že obe rozhodnutia vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko výrok o uložení pokuty vo výške 250.000,- Sk nie je odôvodnený v súlade s požiadavkou § 24 ods. 6 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca vyslovil názor, že prvostupňový správny orgán nesplnil túto požiadavku zákona, keď v odôvodnení rozhodnutia sa obmedzil len na odcitovanie znakov

protiprávneho konania, ktorých vyhodnotenie vyžaduje § 24 ods. 6 Zákona o ochrane spotrebiteľa od správneho orgánu pri určovaní výšky uloženej pokuty bez takéhoto relevantného vyhodnotenia. Tiež uviedol, že v odvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje kvalifikácia charakteru protiprávneho konania ako aj závažnosti zisteného protiprávneho konania dĺžky trvania a následky porušenia povinnosti vrátane určenia miery zavinenia. Žalobca v žalobe ďalej namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, prečo bola pokuta uložená vo výške 250.000,-Sk a nereagoval na obranu žalobcu, že škodlivý následok nenastal. Z uvedených dôvodov považuje žalobca rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 5.10.2006 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláske Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru prvostupňový správny orgán uviedol konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu, ktoré bolo protiprávnym konaním porušené, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutia ako aj to, akými úvahami bol pri rozhodovaní vedený. Ďalej uviedol, že podľa ust. § 5 Zákona č. 634/1992 Zb. je predávajúci povinný predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Osobitným predpisom, ktorý upravuje podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov je vyhláska Slovenského banského úradu č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Uvedená vyhláska obsahuje ustanovenie, podľa ktorého je predavač pri predaji povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavania návodu a na požiadanie podať vysvetlenie. Keďže počas kontroly v prevádzkarni nebol prítomný predavač, ktorý by spotrebiteľa upozornil na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických predmetov a tieto boli voľne ponúkané bez požadovaného dozoru podľa názoru žalovaného postupoval prvostupňový správny orgán v súlade s ust. § 24 Zákona o ochrane spotrebiteľa a uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,-Sk. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. Osp. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 Osp. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 4 ods. 2 a 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade So zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,-Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,-Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa § 4 ods. 2 zákona predávajúci je povinný dodržiavať pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb podmienky skladovania výrobkov určené výrobcom alebo osobitným predpisom tak, aby nedošlo k ich znehodnoteniu.

Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 3 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej en „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj ,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj ,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 7 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky pyrotechnické predmety sa musia uskladňovať oddelene od horľavých a ľahko zápalných látok.

Podľa ods. 2 písm.) pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 sa môžu za podmienok uvedených v odseku 1 uskladňovať aj v predajni, a to v množstve najviac 100 kg, ktoré však nesmie obsahovať viac ako 20 kg pyrotechnických zloží.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy TI môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o.i. zistil, že dňa 31.12.2004 vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu v prevádzke žalobcu bauMAX SR spol. s r.o., filiálka Zvolenská cesta, Banská Bystrica kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom, nebol pri ponuke týchto výrobkov

prítomný nikto, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie.

Na základe vykonanej kontroly bolo účastníkovi konania (žalobcovi) zaslané oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 19.1.2005, ktoré účastník prevzal dňa 20.1.2005. Vedúca predajne listom zo dňa 4.1.2005 podala vyjadrenie ku kontrole, v ktorom oznámila, že dňom 31.12.2004 bol na predajni ukončený predaj pyrotechnických predmetov a všetok tovar bol vrátený dodávateľovi. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 18.2.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,-Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. a za nedodržanie povinnosti uloženej § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. So spisov správnych orgánov súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boh predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vec náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť ani písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare. Neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie žalovaného nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbávanie bezpečnosti predpisov spôsobiť, tj. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,-Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 Osp. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 31.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Uloženie sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru súdu dostatočné pre uloženie pokuty vo výške 250.000,-Sk. Na druhej strane ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,-Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 O.s.p. **zmenil** napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. o náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

V Bratislave, dňa 20.9.2007

JUDr. Monika Valašiková
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Lubomíra Šramka a Mgr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu: SATUR TRAVEL, akciová spoločnosť, Miletičova Č. 1, Bratislava, zast. advokátom: Mgr. Stanislav Melničák, ul. 1. mája 2598/43, Pezinok, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozska Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti žalovaného Č. P/0944/1/2004 zo dňa 20. septembra 2005 rozhodol **takto:**

Súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č.: P/0944/1/2004 zo dňa 20. septembra 2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/0944/1/2004 zo dňa 23.2.2005, ktorým bola žalobcovi uložená podľa § 19 ods. 4,5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „**zák.** Č. 634/1992 Zb.”) pokuta vo výške 15000,- Sk tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení tohto rozhodnutia žalovaný uviedol, že v rámci odvolacieho konania nebol zistený dôvod na zmenu alebo **zrušenie** napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou žalobcu bolo vybaviť □ reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej lehote a vydať mu doklad o spôsobe jej vybavenia, ktorú povinnosť porušil. Zákon žalobcovi ukladá vybaviť □ reklamáciu v 30-dňovej lehote. Reklamácia spotrebiteľiek v prejednávanej veci bola uplatnená dňa 31.8.2004, kedy im bol vystavený doklad ojej uplatnení na mieste pobytu. Spotrebiteľky boli informované o spôsobe vybavenia reklamácie až listom zo dňa 19.10.2004, čiže po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Takýmto postupom žalobca porušil ust. § 19 ods. 4,5 zák. č. 634/1992 Zb., za čo mu bola uložená pokuta. Skutkový stav zistený prvostupňovým správnym orgánom nebol spochybnený. Bolo preukázané, že spotrebiteľky u delegátky, ktorá bola v zmysle § 19 ods. 3 zák. č. 634/1992 Zb. že spotrebiteľky u delegátky, ktorá bola v zmysle § 19 ods. 3 zák. Č. 634/1992 Zb. povereným pracovníkom oprávneným vybavovať reklamácie, uplatnili reklamáciu dňa 3 1.8.2004, a táto nebola v zákonnej lehote vybavená. Pokutu uloženú vo výške 15.000,- Sk považuje za primeranú, pretože jej výška bola stanovená s prihliadnutím na charakter protiprávneho konania, pričom zákon jej hornú hranicu vymedzil sumou až 500.000,- Sk. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že správny orgán vec neposúdil správne po právnej stránke a rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Žalovaný nebral do úvahy skutočnosť □, že činnosť □ cestovných kancelárií je riešená zákonom Č. 281/2001 Z.z. a bola zavedená do Občianskeho zákonníka ako špeciálna úprava riešiaci problematiku organizácie zájazdu a všetky otázky s tým súvisiace. Písomný záznam spísaný priamo na mieste nie je reklamáciou, pretože ďalší postup podľa § 741i ods. 2 Obč. zák. by bol zbytočný. Písomný záznam je len podmienkou uplatnenia reklamácie. Žiaden zákon neukladá povinnosť reagovať □ na takýto záznam ale až na reklamáciu, ktorú v tej to veci zákazníci uplatnili až prípisom zo dňa 8.9.2004 doručeným žalobcovi 21.9.2004. Keďže žalobca na takúto reklamáciu reagoval písomne listom zo dňa 19.10.2004, vybavil reklamáciu včas. Žalovaný prehliada platnú právnu úpravu, keď vec neposudzoval podľa zák. Č. 281/2001 Z.z. napriek tomu, že sa jedná o špeciálny predpis upravujúci podmienky

podnikania v cestovnom ruchu, pričom ide aj o úpravu novšiu, podľa ktorej žalobca postupoval. I v prípade dôvodnosti použitia zák. č. 634/1992 Zb. v prejednávanej veci, žalovaný aplikoval ust. * 19 ods. 3 nesprávne, pretože takýto postup je aplikovateľný len u skupinových zájazdov, o ktorý prípad v danej veci nešlo. Napadnuté rozhodnutie je potom nesprávne i z dôvodu, že žalovaný nepostupoval v súlade s ustanoveniami zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „SP“), keď skutkový stav nezistil dostatočne a rozhodnutie nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a v súlade s platnými predpismi. Predmetom konania je postih za nesplnenie povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré žalobca preukázateľne nedodrжал. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že nie je povinný reagovať na písomný záznam o reklamácií spísaný na mieste zájazdu. Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje lehoty na vybavenie reklamácie a taktiež upravuje právne vzťahy medzi predávajúcim a spotrebiteľom. Žalovaný pri svojom rozhodovaní sa dôsledne riadil ustanoveniami zák. Č. 71/1967 Zb., preto ani námietka žalobcu v tomto smere nie je dôvodná. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie veci podľa * 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (* 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a to bez nariadenia pojednávania podľa 250f O.s.p., a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu je v súlade so zákonom. Podľa 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, tj., najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní. Podľa 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobou. Súdteda nemôže z vlastnej iniciatívy prejav žalobcu nahradiť a sám vyhľadávať možné právne vady napadnutého rozhodnutia. Základným predpokladom konania je, že žalobca tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktoré však musí tiež konkretizovať, t.j., že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis, a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Z uvedeného vyplýva, že súd mohol preskúmať napadnuté rozhodnutie žalovaného len z dôvodov uvedených žalobcom. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 11.11.2004 šetrili inšpektori SOI Bratislava v prevádzke žalobcu reklamáciu spotrebiteľiek, ktorú uplatnili dňa 3.1.2004 v mieste pobytu u delegátky. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že nebol predložený doklad o vybavení reklamácie v mieste pobytu delegátkou, neboli predložené hodnoverné doklady o uplatnení reklamácie v cestovnej kancelárii zo dňa 8.9.2004, keď podľa evidencie bola reklamácia prijatá 2.1.2004 a odpoveď na reklamáciu bola daná dňa 19.10.2004. Opakovaná reklamácia zo dňa 25.10.2004 bola prijatá podľa evidencie 27.10.2004 a odpoveď bola na ňu daná dňa 26.11.2004. K oznámeniu o začatí reklamácie sa žalobca dňa 3.1.2005 vyjadril tak, že nie je jasné akého porušenia zákona sa dopustil, žiadna reklamácia spotrebiteľiek zo dňa 3.1.2004 mu nebola doručená a reklamáciu uplatnenú v cestovnej kancelárii

vybavil riadne a včas.

Keďže na základe týchto skutkových zistení aj s prihliadnutím na vyjadrenie žalobcu zo dňa 31.1.2005 žalovaný ustálil napadnutým rozhodnutím, že žalobca porušil povinnosti uvedené v 19 ods. 4,5, zák. Č. 634/1992 Zb., nemožno mu vytýkať, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu veci, resp., že postihované konanie nedostatočne konkretizoval. Je potrebné totiž vziať do úvahy, že povinnosti vyplývajúce žalobcovi z označených ustanovení 19 nesledujú správnosť vybavenia reklamácie. Uvedené ustanovenie zakladá poskytovateľovi len potvrdzovaciu, evidenčnú a oznamovaciu povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť reklamáciu, tj., oznámi svoje stanovisko k nej. Len tieto povinnosti (pokiaľ ide o * 19) sú predmetom dohľadu. Preto stačí len zistiť a uviesť skutočnosti, ktoré dávajú odpoveď na to, či povinnosť bola alebo nebola splnená. Z popisu skutku ako ho vykonal žalovaný, sa takýto úsudok dal spoľahlivo vyvodiť a zo stanovísk žalovaného k odvolacím námietkam, aj to, akými úvahami sa spravoval pri ustálení skutkového stavu, čo bral do úvahy aj pri jeho právnom posúdení.

Potrebné je však uviesť, že ani v prípade použitia ust. 741a — 741k Obč. zák., ako sa toho domáhal žalobca, by nebolo možné dospieť k inému záveru o včasnosti vybavenia reklamácie. Podľa 741i ods. I Obč. zák., cestovná kancelária zodpovedá objednávateľovi za porušenie záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy bez ohľadu na to, či tieto záväzky má splniť cestovná kancelária, alebo iní dodávatelia služieb, ktoré poskytujú v rámci zájazdu. Objednávateľ uplatní právo na odstránenie chybné poskytnutej služby bezodkladne, a to u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie. O uplatnení tohto práva je potrebné urobiť písomný záznam v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie.

Podľa ods. 2 cit. ust., ak nesplní cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo z tohto zákona riadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne v cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu, alebo v prípade, že sa zájazd neuskutočnil, odo dňa, keď sa mal zájazd skončiť podľa zmluvy, inak právo zaniká. Na uznanie nárokov pri chybné poskytnutej službe objednávateľ predloží písomný záznam urobený podľa odseku 1. Z charakteru zmluvy o obstaraní zájazdu vyplýva, že cestovná kancelária obstaráva pre objednávateľa poskytovanie jednotlivých služieb (tvoriacich jeden komplex) od viacerých dodávateľov. S týmito dodávateľmi má cestovná kancelária uzavretú zmluvu, na základe ktorej jej dodávatelia poskytujú služby pre jej objednávateľov (účastníkov zájazdu). Z hľadiska zodpovednosti za plnenie zmluvne dohodnutých služieb, za ich úroveň a kvalitu, zodpovedá cestovná kancelária bez ohľadu na to, či tieto záväzky plní sama, alebo prostredníctvom iného dodávateľa. Je to zásada platná pre zmluvy príkazného typu, ktorá je zakotvená aj v * 726 Obč. zák.. Cestovná kancelária sa preto nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za plnenie svojich záväzkov, na ktoré sa zmluvne zaviazala. Aj keď sa v tomto ustanovení nehovorí konkrétne, o akú zodpovednosť môže ísť, treba si uvedomiť, že ide predovšetkým o zodpovednosť za vady poskytnutých služieb.

Pokiaľ ide o uplatňovanie zodpovednosti za vady poskytnutých služieb, zákon zástupcovi cestovnej kancelárie (v danom prípade delegátovi) ukladá povinnosť, aby o uplatnení práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady spísal písomný záznam (tzv. reklamačný protokol). Ten by mal potom následne slúžiť na uplatnenie práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vadne poskytované služby. Vo všeobecnosti platí, že objednávateľ má právo na odstránenie vady, ak je to možné. Odstránenie vady spočíva v tom, že sa mu napríklad poskytne také ubytovanie, aké mal v zmluve potvrdené. Toto odstránenie vady musí zabezpečiť zástupca cestovnej kancelárie (delegát alebo sprievodca) priamo na mieste v ubytovacím zariadení.

V druhom prípade má objednávateľ právo na zľavu z ceny, ak vady nebolo možné odstrániť (resp., ak odstránené neboli z akýchkoľvek dôvodov). Na preukázanie tohto nároku slúži spísaný záznam o uplatnení práva na odstránenie vady. Právo na uplatnenie zľavy z ceny musí objednávateľ uplatniť písomne v cestovnej kancelárii, a to bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, keď sa zájazd skončil. Ide o prekluzívnu lehotu, ktorej uplynutím toto právo zaniká. Ak objednávateľ uplatní svoje právo včas, teda najneskôr v uvedenej trojmesečnej lehote, a cestovná kancelária mu jeho nárok neuzná, má právo obrátiť sa na súd v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť dňom, keď právo uplatnil v cestovnej kancelárii písomne.

V prejednávanej veci bolo preukázané obsahom administratívneho spisu, že dňa 31.8.2004 bol spísaný reklamačný protokol objednávateľkami zájazdu, ktorý prevzala delegátka cestovnej kancelárie, čo v zmysle vyššie uvedeného bolo potrebné považovať za uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady (por. * 741i ods. 1 Obč. zák.). Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplýva, že reklamované vady neboli odstránené zástupcom cestovnej kancelárie (delegátkou) priamo na mieste, preto objednávateľky písomným podaním zo dňa 8.9.2004 uplatnili právo na zľavu z ceny poskytnutého zájazdu (por. 741i ods. 2 Obč. zák.). Ak potom žalobca až prípisom zo dňa 19.10.2004 oznámil sťažovateľkám, že ich reklamáciu neuznáva, bolo potrebné dospieť k záveru, že nepostupoval nielen v súlade s ust. 741i ods. 1,2 Obč. zák., ale ani v súlade s ust. 19 ods. 4,5 zák. Č. 634/1992 Zb., pretože reklamácia bola uplatnená dňa 31.8.2004. Tu súd považuje za potrebné uviesť, že nemožno prihliadnuť k námietke žalobcu, že reklamácia zo dňa 31.8.2004 nebola žalobcovi doručená (por. odvolanie žalobcu zo dňa 16.3.2005 proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu), pretože spôsob, ktorým cestovnú kanceláriu upovedomí delegát o existencii uplatnenej reklamácie je internou záležitosťou a v predmetnej veci existencia reklamácie zo dňa 31.8.2004 je preukázaná aj obsahom administratívneho spisu. Keďže predmetom správneho konania bol len dohľad žalovaného nad dodržaním postupu a lehôt pri vybavovaní reklamácie spotrebiteľa žalobcom, a nie spôsob vybavenia takej reklamácie, použitie ustanovení zákona č. 634/1992 Zb. pri rozhodovaní správnym orgánom v preskúmvanej veci bol správny.

Právne posúdenie pri jednoduchšej štruktúre požiadaviek nevyžaduje osobitné zdôvodnenie. Podmienkou na uloženie pokuty podľa 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb., je len porušenie akejkoľvek povinnosti stanovenej týmto zákonom. Pri ustálenom skutkovom stave, ktorý vypovedá o porušení konkrétnych povinností, stačí označiť príslušné ustanovenie Čísloni paragrafu a odsekoni, ktoré dotknutá povinnosť priamo ukladá. Pre postup podľa @ 24 ods. 1 potom už netreba opakovať tie isté skutočnosti, ale len na ne poukázať. Výšku uloženej pokuty sumou 15.000,- Sk súd aj so zreteľom na * 250i ods. 2, 250j ods. 5 O.s.p., považoval za primeranú, Pri tomto posúdení bral do úvahy skutočnosť, že predmetom reklamácie bol zájazd, podľa zmluvy o obstaraní zájazdu v celkovej hodnote 39.341,- Sk, a že žalobca nedodrжал zákonotn stanovený postup pri jej vybavovaní. Teda maril to, čo bolo zákonom sledované, poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, pričom výška uloženej pokuty bola stanovená v jej spodnej hranici a nepredstavovala ani polovicu ceny predmetu plnenia (ceny zájazdu). Žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia. Naopak, jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že postup žalovaného v preskúmvanej veci, ako aj napadnuté rozhodnutie sa v súlade go zákonom, námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a preto žalobu podľa 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal súd z 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého takúto náhradu možno priznať lei tomu žalobcovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech. P o u Č e u i e Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dni odo dňa jeho doručenia, písomne vo dvoch rovnopisoch, na Najvyšší súd SR, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave. V odvolaní sa má **popri** všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v Čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a Čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dila 1. júna 2006

JUDr. Edita Bakošová predsedníčka senátu

ROZSUDOK VMNE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej ved žalobcu: SATUR TRAVEL, akciová spoločnosť, Miletičova 1, Bratislava zastúpenej advokátom Mgr. Stanislavom Melničákom, ul. 1. mája 2598/43, Pezinok, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so **sidlom v Bratislave, Prievozská 2**, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. septembra 2005 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1. júna 2006 Č. k. 1S 330/05-24 takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1. júna 2006 Č. k. 1S 330/05-24 potvrdzuje

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného (ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/0944/1/2004 zo dňa 23.2.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie (o uložení pokuty vo výške 15.000,- Sk pre porušenie § 19 ods. 4, 5 Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov potvrdil a odvolanie žalobou zamietol), s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia poukázal na správnosť skutkových zistení z ktorých vyplynulo správne ustálenie žalovaného o tom, že žalobca porušil povinnosti uvedené v § 19 ods. 4, 5 zákona na ochranu spotrebiteľa. Povinnosti vyplývajúce žalobcovi z ustanovenia § 19 zákona nesledujú správnosť vybavenia reklamácie, zakladajú len potvrdzovaciu, evidenčnú a oznamovaciu povinnosť a lehotu, v ktorej musí najneskôr vybaviť reklamáciu, t. j. , oznámiť svoje stanovisko k nej. Len tieto povinnosti (pokiaľ ide o § 19) sú predmetom dohradu. Preto stačí zistiť a uviesť skutočnosti, ktoré dávajú odpoveď na to, či povinnosť bola alebo nebola splnená. Z popisu skutku ako ho ustálil žalovaný, sa podľa krajského súdu dal spoľahlivo vyvodiť takýto úsudok ako aj to, akými úvahami sa spravoval pri ustálení skutkového stavu. Podľa krajského súdu žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia. Naopak, jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozsudku súciu prvého stupňa a rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Žalobca zhodne so žalobnými dôvodmi namietal, že základom rozhodnutia bola akceptácia nesprávneho záveru, podľa ktorého reklamácia spotrebiteľa nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote, keď spotrebiteľky si uplatnili priamo na mieste realizácie zájazdu reklamáciu dňa 31.8.2004 u delegátky spoločnosti a táto reklamácia nebola vybavená v lehote 30 dní.

Žalobca v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že činnosť cestovných kancelárií je riešená osobitnou právnou úpravou (zákonom Č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch a podmienkach podnikania cestovných kancelárií). Jedná sa o právnú úpravu, ktorá novelou zákona č. 40/1 964 Z.z. zaviedla do právneho poriadku SR špeciálnu právnú úpravu riešiacu problematiku organizácie zájazdu a všetky otázky s tým súvisiace (§ 741a/- 741k/ Občianskeho zákonníka). Z citovanej právnej úpravy je podľa žalobcu zrejмый presný postup uplatnenia reklamácie pri chybné poskytnutej službe. Zákazník je v takomto prípade povinný upozorniť na chybné poskytnutú službu priamo na mieste dodávateľa služby alebo povereného zástupcu cestovnej kancelárie a o takomto

uplatnení práva je povinný vyhotovit' písomný záznam, Ak ani na základe takéhoto postupu nie sú podmienky zmluvy zo strany CK spinené, je povinnosťou objednávateľa uplatniť svoje právo písomne v cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu, keď nevyhnutnou podmienkou na uznanie nárokov pri chybné poskytnutej službe je predloženie písomného záznamu urobeného podľa ods. 1. Podľa žalobcu je teda zrejmé, že písomný záznam spísaný priamo na mieste nie je reklamáciou, keď následný postup podľa ods. 2 by bol zbytočný. Reklamáciou je až postup podľa ods. 2, ktorého podmienkou je predloženie písomného záznamu spísaného priamo na mieste. Písomný záznam spotrebiteľa zo dňa 31.8.2004 na základe uvedeného nebolo možné podľa žalobcu považovať za reklamáciu, ale len za podklad pre reklamáciu uplatňovanú následne. Žalobca na písomnú reklamáciu spotrebiteľa zo dňa 8.9.2004 doručení žalobcovi dňa 21.9.2004 odpovedali listom v zákonom stanovenej lehote, a to dňa 19.10.2004, na základe uvedeného preto zastáva názor, že žiadne ustanovenie zákona č. 634/1 992 Zb. konaním žalobcu porušené nebolo. V tejto súvislosti žalobca namietal, že žalovaný ignoruje inú právnu úpravu na území SR (v danom prípade zákon č. 281/2001 Zz., ktorý je špeciálnym predpisom s prednosťou pred všeobecnou úpravou) ako je zákon Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Žalobca napokon namietal! nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty, nedostatok ktorý neodstránil ani krajský súd, napriek snahe odôvodniť nedostatočnú úroveň odôvodnenia rozhodnutia žalovaného v tejto časti, V tejto súvislosti poukázal na to, že zákon výšku pokuty podmieňuje skutočnosťami ako: charakter protiprávneho konania, závažnosť, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mŕtvica zavinenia. Uvedené skutočnosti neboli uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu a už vôbec v odôvodnení rozhodnutia žalovaného žiadnym spôsobom špecifikované a podľa žalobcu je neakceptovateľné odôvodnenie výšky pokuty poukazom na cenu zájazdu. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak: že napadnutý rozsudok ako vecne správny navrhol potvrdiť. Poukázal na ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorého vypláva že predávajúci skupinových zájazdov musí zabezpečiť nepretržitú prítomnosť povereného pracovníka, oprávneného vybavovať reklamácie po celý čas zájazdu. Táto povinnosť vyplýva napokon aj z ustanovenia § 741i ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného nemožno poprieť logický úsudok, že ak niekto uplatňuje svoje právo na odstránenie chybné poskytnutej služby u oprávnenej osoby na prijímanie reklamácií, že tým uplatňuje reklamáciu na vadu služby, pričom sa jedná o reklamáciu, o ktorej je poverený pracovník podľa § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. Znenie ustanovenia § 741i ods. 2 Občianskeho zákonníka počítá s možnosťou, že ak cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo zo zákona o zájazdoch nesplní niadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne v cestovnej kancelárii. Žalovaný však poukázal na to, že v danom prípade predmetom sankcionovania žalobcu bolo nevybavenie reklamácie uplatnenej u povereného zástupcu cestovnej kancelárie na mieste realizácie pobytu v zákonom stanovenej lehote. Navyše žalobca je podľa žalovaného s poukazom na bod VI. (reklamačné konanie a zodpovednosť za škodu) Obchodných podmienok zverejnených na internetovej adrese žalobcu (www.satur.sk) stotožnený so skutočnosťou, že spotrebiteľ - objednávateľ zájazdu uplatňuje reklamáciu priamo na mieste zájazdu, a to u zástupcu CK a v prípade, že CK nezabezpečí nápravu priamo na mieste, postupuje sa podľa § 741i ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný k námietke žalobcu ohľadne neodôvodnenia resp. neprimeranosti výšky uloženej pokuty uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa jednoznačne ukladá žalovanému povinnosť sankcionovať každé zistené porušenie tohto zákona ak, ako to bolo aj v danom prípade, pričom účelom pokuty nemá byť iba sankčné, ale aj preventívne pôsobenie do budúcnosti. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že s prihliadnutím na charakter protiprávneho konania je výška uloženej pokuty primeraná. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec a podľa § 219 OSP rozhodnutie pre jeho vecnú správnosť potvrdil. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných

prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdriectve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP). Podľa § 250l ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súci môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na úvahu vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a.

Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”, a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), s výnimkou prípadov, keď je na vykonanie opravy určená má osoba, je predávajúci povinný prijať reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na sortiment predávaného tovaru alebo poskytovaných služieb, prípadne aj na mieste, odkiaľ riadi svoj podnik.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci skupinových zájazdov musí zabezpečiť nepretržitú prítomnosť povereného pracovníka, oprávneného vybavovať reklamácie, po celý čas zájazdu.

Podľa § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci alebo ním poverený pracovník rozhodne o reklamácií ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o chybu, ktorú nemožno odstrániť. 13a)

Podľa § 19 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o reklamácii a o spôsobe jej vybavenia, a to aj vtedy, ak reklamácií nevyhoví na mieste a v celom rozsahu.

Podľa § 19 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a túto na požiadanie orgánov, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom (§ 23), predložiť na nablíženie.

Podľa § 74li ods. 1 Občianskeho zákonníka cestovná kancelária zodpovedá objednávateľovi za porušenie záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy bez ohľadu na to, či tieto záväzky má splniť cestovná kancelária alebo jej dodávatelia služieb, ktoré poskytujú v rámci zájazdu. Objednávateľ uplatní právo na

odstránenie chybné poskytnutej služby bezodkladne, a to u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie. O uplatnení tohto práva je potrebné urobiť písomný záznam v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie. Podľa § 741i ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nesplní cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo z tohto zákona riadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu alebo v prípade, že sa zájazd neuskutočnil, odo dňa, keď sa mal zájazd skončiť podľa zmluvy, inak právo zaniká. Na uznanie nárokov pň chybné poskytnutej službe objednávateľ predloží písomný záznam urobený podľa odseku 1. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že dňa 31.8.2004 bol spísaný reklamačný protokol objednávateľkami zájazdu, ktorý prevzala delegátka cestovnej kancelárie. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že reklamované vady neboli odstránené zástupcom CK (delegátkou) priamo na mieste, preto objednávateľky písomným podaním zo dňa 8.9.2004 uplatnili právo na zľavu z ceny poskytnutého zájazdu.

Žalobca písomným prípisom zo dňa 19.10.2004 oznámil objednávateľkám, že ich reklamáciu neuznáva. Ak teda žalobca až prípisom zo dňa 19.10.2004 oznámil sťažovateľkám, že ich reklamáciu neuznáva, bolo potrebné dospieť k záveru, ako správne uviedol krajský súd, že žalobca nepostupoval v súlade s § 19 ods. 4, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, teda reklamáciu nevybavil v zákonom stanovenej lehote 30 dní, keďže reklamácia bola uplatnená dňa 31.8.2004.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že predmetom správneho konania bol dohľad žalovaného nad dodržiavaním postupu a lehôt pň vybavovaní reklamácie spotrebiteľa žalobcom a nie spôsob vybavenia takejto reklamácie, preto aplikácia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa pň rozhodovacej činnosti správnych orgánov v preskúmvanej veci bol správny. Ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne stanovuje povinnosť predávajúcemu skupinových zájazdov zabezpečiť nepretržitú prítomnosť povereného pracovníka, oprávneného vybavovať reklamácie, po celý čas zájazdu. Táto povinnosť žalobcovi vyplýva aj z ustanovenia § 741i ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. je predávajúci povinný v uvedenej lehote reklamáciu nie len vybaviť, ale vzhľadom na inkvizitný charakter správneho konania jej vybavenie kontrolným orgánom na požiadanie aj preukázať, a to písomným dokladom. Keďže priamo z ustanovenia § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že poverený pracovník je povinný rozhodnúť o reklamacii, bolo dôvodné a oprávnené požadovať, aby o reklamacii sťažovateľiek zo dňa 31.8.2004 rozhodol v zákonom stanovenej lehote poverený pracovník CK - delegát. Splnenie tejto povinnosti však orgánu dozoru preukázané nebolo, preto prvostupňový správny orgán dôvodne uložil žalobcovi pokutu za porušenie ustanovenia § 19 ods. 4, 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Nebolo sporným, že medzi žalobcom a objednávateľom zájazdu (kupujúcim) titulom zmluvy o obstaraní zájazdu Zo dňa 17.3.2004 vznikol vzťah ako medzi predávajúcim a kupujúcim, na ktorý bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, preto neobstojí námietka žalobcu, že pň vybavovaní reklamácie bolo potrebné postupovať podľa špeciálnej úpravy (zmluvy o obstaraní zájazdu) v zmysle Občianskeho zákonníka a že reklamačný protokol je len podkladom pre riadne uplatnenie nároku z titulu vadne poskytnutých služieb. V prejednávanej veci bolo preukázané, že dňa 31.8.2004 bol spísaný reklamačný protokol objednávateľkami zájazdu, ktorý prevzala delegátka cestovnej kancelárie, pričom reklamačný protokol vzhľadom na uplatnené námietky objednávateľiek zájazdu bolo potrebné považovať za uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady (podľa § 741i ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že reklamačný protokol slúži na uplatnenie práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vadne poskytované služby a na uznanie nárokov pň chybné poskytnutej službe

objednávateľ v zmysle § 741l ods. 2 je povinný predložiť písomný záznam urobený podľa odseku 1 citovaného ustanovenia.

Spinenie tejto podmienky (predloženie písomného záznamu v zmysle § 741i ods. 1 Občianskeho zákonníka) má, ako bolo uvedené vyššie, vplyv na uplatnenie práv vyplývajúcich za vadne poskytnuté služby, z hľadiska posúdenia dôvodnosti a zákonnosti uloženia sankcie žalobcovi má existencia reklamačného protokolu význam pre posúdenie vzniku povinnosti žalobcu v lehote (stanovenej v § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa) reklamáciu vybaviť. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto nestotožňuje s názorom žalobcu, že písomný záznam spísaný delegátkou zájazdu priamo na mieste poskytnutia služby nie je reklamáciou, ale len podmienkou uplatnenia reklamácie. Za reklamáciu bolo potrebné považovať práve reklamačný protokol spísaný delegátkou zájazdu dňa 31.8.2004 a keďže žalobca nevybavil v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote reklamáciu spotrebiteľa na kvalitu zakúpených služieb a v rovnakej lehote nevydala spotrebiteľovi doklad o spôsobe vybavenia reklamácie, bolo potrebné dospieť k záveru, že pre uloženie sankcie bolo postačujúce zistenie, že reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobcu poukazujúc na to, že rozsudok krajského súdu má všetky zákonom predpokladané náležitosti, je v ňom vymedzený predmet konania i hľadiská, z ktorých bolo správne rozhodnutie skúmané, je detailne popísaný rozhodný skutkový stav a právne závery z neho vyplývajúce, pričom výrok rozsudku má oporu v jeho odôvodnení. V rozsudku je jasne a zrozumiteľne uvedené ako súd o žalobe rozhodol a z akých dôvodov a ako sa vysporiadal s námietkami žalobcu. Jeho vecnú správnosť nespochybnila ani nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty, ani námietka vytykajúca nakoľko táto pn jednoduchom skutkovom stave, ktorý nebol sporný je primeraná z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Žalobca vzhľadom na neúspech vo veci nemal právo na náhradu trov konania. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě t i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 19. júna 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a Členov senátu JUDr. Ľubomíra Sramka a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. rozhodol v právnej veci žalobcu: Kauflaud Slovenská republika, v.o.s. So sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava zastúpeného JUDr. Vladimirom Kánom, advokátom se sídlom nám. Martina Benku 9, Bratislava proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej **inšpekcie** so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozliodnutia žalovaného č.P/0923/07/04 zo dňa 27.5.2005 takto:

Súd napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č.P/0923107/04 zo dňa 27.5.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v so sídlom vPrešove pre Prešovský kraj č. č.P10923107/04 zo dňa 2 1.2.2005 **z r š u j e** podľa ust. § 250j ods.2, písm. aJ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (prvostupňový správny orgán) svojím rozhodnutím č. č.P10923107/04 ze dňa 21.2.2005 **uložil** žalobcovi za porušenie 5 zák. č. 634/1992 **Zb.** o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa) pokutu vo výške 250 000.- Sk za nedodržanie povinnosti podľa 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 **Zb.** o pyrotechnických predmetoch (vyhláška o pyrotechnických predmetoch) ku ktorému porušeniu došlo 27.12.2004 v prevádzke žalobcu Obchodný dom Kaufland, Moyzesova 3, Poprad. Po podanom odvolaní žalovaný správny orgán právoplatným rozhodnutím Č.P10923107/04 zo dňa 27.5.2005 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pn predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiter nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bota uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a *očakáva* od nej nielen represivny ale aj preventivny účinok. V zákonnej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia. Ziadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že ani inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie a ani žalovaný nie sú správnymi orgánmi majúcimi právnu subjektivitu a teda rozhodnutie vydal orgán na to neoprávnený. Ďalej dôvodil, že porušenie bolo iba krátkodobé, že spotrebiteľ bol na potrebu nadit' sa návodom upozornený písomne a to tabuľou ktorá sa nedala prehliadnuť, že vykonal všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie prítomnosti zamestnancov pn predaji pyrotechniky, že nedošlo k škodlivému následku a že riadne neodôvodnil výšku uloženej pokuty. Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k žalobe z 27.12.2005 navrhol túto zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Uviedol, že tak inšpektorát ako aj ústredný inšpektorát sú v zmysle zák. Č. 128/2002 Z.z. správnymi orgánmi príslušnými na konanie. Tiež uviedol, že aj krátkodobá neprítomnosť kvalifikovaného predavača nezbavuje žalobcu

zodpovednosti za protiprávny stav, ktorý zo strany žalobcu ani nebol popretý, že kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhláškou o pyrotechnických výrobkoch. Vyslovil názor, že pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača a nepostačuje iba upozornenie uvedené na tabuli na zabezpečenie prítomnosti predavača. Poukázal na možnosť vyjadriť sa k zisteniam uvedeným v inšpekčnom zázname. Dodal, že výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave (súd) ako súd vecne príslušný (246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení — ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako aj konanie ktoré mu predchádzalo) v rozsahu dôvodov, uvedených v žalobe (* 249 ods.2 O.s.p) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Súd písomne poučil oboch účastníkov konania o možnosti vec rozhodnúť bez pojednávania v prípade, ak s tým súhlasia a súčasne ich poučil, že v prípade, ak sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy v tejto veci nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietok (* 250f O.s.p.). Žalobca s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas, žalovaný na túto nereagoval. Platí preto zákonná domnienka, že proti takémuto postupu súdu nemá námietok.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. L zistil, že 27.12.2004 o 14.02 hod. vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu v prevádzke žalobcu na Mayzesovej ul. 3 v Poprade kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom od 14.04 do 14.13 hod. nebol pri ponuke týchto výrobkov nikto prítomný, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie na ich používanie a táto informácia nebola podaná ani pri účtovaní nákupu v pokladni.

Podľa ust. * 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa ust. 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (Bratislava 2003) predavačom je ten, kto predáva, obvyčajne v obchode.

Podľa ust. * 250j ods. 2, písm. a) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu žaloby, vyjadrenia žalovaného k nej ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného je znejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný majú rôzne názory na výklad vyššie citovaného ustanovenia * 8 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Súd po zvážení argumentov oboch účastníkov konania a najmä po úvahách týkajúcich sa znenia cit. ust. * 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch dospel k názoru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja. Ako to vyplýva z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu, pod pojmom predavač je potrebné rozumieť tohto, kto predáva. Teda osobu, ktorá informuje kupujúceho o cene tovaru, jeho vlastnostiach, spôsobe použitia a údržby výrobku atď. a ktorá súčasne uzatvára s kupujúcim (konkludentným spôsobom) kúpnu zmluvu, teda po zaplatení kúpnej ceny odovzdá kupujúcemu predmet kúpy. Ide teda o zamestnanca (spravidla) obchodu, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom. Z pohľadu takto vymedzeného pojmu „predavač“ sú povinnosti pri predaji pyrotechnických výrobkov, vymedzené * 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch jednoznačné a nespochybniteľné. V predjednaní prípadu však pyrotechnické výrobky boli predávané formou samoobslužného predaja, na ktorú formu

predaja vyhláška o pyrotechnických výrobkoch nemyslela. Pni tejto forme predaja f'unkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného koša (vozíka) a pn pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu, čím sa stáva vlastníkom kúpeného tovaru. Ulohou osoby, ktorá účtuje vybraný tovar kupujúcemu, teda pokladníka - pokladníčky je však výlučne tovar zaevidovať v pokladnici, prevziať kúpnu cenu a tovar odovzdať kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že pni samoobslužnom spôsobe predaja nie je možné pod pojem „predavač“ subsumovať funkciu zamestnanca, všeobecne označovanú ako „pokladník — pokladníčka“. Inak vyjadrené, pn samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom, t.3. v aplikácii na prejednávajúcu vec nie je možné jednoznačne určiť, kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ust. * 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Ak teda žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou tabule s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej mu z ust. 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Pretože z dôvodu nejasnosti aplikácie 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch v podmienkach samoobslužného predaja nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, súd postupujúc podľa 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., Zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie ktoré mu predchádzalo a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o námietku nedostatku príslušnosti prvostupňového správneho orgánu a žalovaného, súd konštatuje že správne orgány konali v zmysle zákona, ako na to upozornil žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe.

Podľa 250 ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

V Bratislave dňa 25. mája 2006
JUDr. Edita Bakošová
predsedníčka senátu

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu; Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, *zctstúpeného JUDr. %lladimírom Kánom, cidvokátom, Námestie M. Benku 9, Bratislava*, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Sioveuskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 27. mája 2005, Č. P/0923/ 07/04, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. mája 2006, Č. k. 1 S 247/2005-43, takto rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. mája 2006, č.k. 1 S 247/2005-43 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj č. PJ0923/07/04 zo dňa 21. februára 2005 v spojení s rozhodnutím Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave za dňa 27. mája 2005, Č. P/0923/07/04 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi **ukladá pokutu** podl'a 24 ods. 1 zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľ'a v znení neskorších precipisov vo výške 50 000 Sk, ktorúje povinný zaplati□ do 15 dni na účet žalovaného.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podl'a § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 27. mája 2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 21. februára 2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. Č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pn predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podat vysvetlenie. Podl'a názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov alebo nejasnosť ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 250 000 Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd *zmenu* rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle 5 S ods, 2 citovanej vyhlášky predávat pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii. V zmysle 5 S ods. 3 citovanej vyhlášky je predavač pn predaji pyrotechnických predmetov II. a III. triedy a podtriedy TI povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podat vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľ'ov upozorňoval ria dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľ'ovi vysvetlenie. Uviedol, že pokuta v sume 250 000 Sk, ktorá bola uložená žalobcovi bola uložená v súlade so zákonom. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a podl'a § 250ja ods. 3 Os.p. a podfa § 220 O.s.p. s použitím § 246c napadnutý rozsudok *zmenu*, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podl'a § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalób alebo opravných prostriedkov zákonnos□ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pn preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 3 ü.s.p. pn preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o mej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona Č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to;

- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pn ich predaji a poskytovaní sú v súlade So všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/ 1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinností v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

- pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pn dodržaním návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.
- Výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a

výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III. Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a Ti. Podľa § 8 ods. 2 predávajú pyrotechnické predmety II. a III. a triedy Ti môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR. Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy Ti smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II neboli v čase kontroly trvale prítomní predavači, ktorí by upozorňovali na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podávali vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/i99i Zb. o pyrotechnických výrobkoch.

V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko na takúto formu predaja vyhláška nemyslela. Podľa názoru krajského súdu pri takejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného vozíka a pri pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu. Inak vyjadrené, pri samoobslužnej forme predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom a teda kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Pri definovaní pojmu predavač, ako „ten kto predáva“ resp. „ten, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom“ vychádza z krátkého slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu. Na základe tejto úvahy napokon dospel k záveru, že ak žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej z § 8 ods. 3 vyhlášky. Odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, t.j. z účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky viac zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, viac náležite poučí a upozorní spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov Ti. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť spĺnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa na voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia v prípade potreby obrátia, ako tomu bolo pri kontrole dňa 27.12.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 ú.s.p. zvažil výšku uloženého pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 27.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Ukladanie sankcie má význam tak represívny, ako aj preventívny. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj pri narušení ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho.

S ohľadom na horeuvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu prietnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. s poukazom na § 250i ods. 2 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca sice mal čiastočný úspech vo veci ale len pokiaľ jde o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie za protiprávne konanie žalobcu. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave dňa 16. mája 2007

Eva Babiaková, Csc., v. r.
predsedníčka senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Edity Bakošovej a členov senátu JUDr. Ľubomíra Sramka a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. rozhodol v právnej veci žalobcu: Kaufland Slovenská republika, **V.O.S.** so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava zastúpeného JUDr. Vladimirom Kánom, advokátom se sídlom nám. Martina Benku 9, Bratislava proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005 takto:

Súd napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave č.P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č.P/654/2/04 Zo dňa 21.3.2005 **z r u š u j e** podľa ust. 250j ods.2, písm. aJ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (prvostupňový správny orgán) svojím rozhodnutím č.P/654/2/04 ZO dňa 21.3.2005 uložil žalobcovi za porušenie S zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa) pokutu vo výške 1 000 000.- Sk za nedodržanie povinnosti podľa § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch (vyhláška o pyrotechnických predmetoch) ku ktorému porušeniu došlo 14. a 16.12.2004 v prevádzke žalobcu Kaufland, Galantská cesta, Dunajská Streda. Po podanom odvolaní žalovaný správny orgán právoplatným rozhodnutím č.P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli vopred vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. V zákonnej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia. Žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že ani inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie a ani žalovaný nie sú správnymi orgánmi majúcimi právnu subjektivitu a teda rozhodnutie vydal orgán na to neoprávnený. Ďalej dôvodil, že porušenie bolo iba krátkodobé, že spotrebiteľ bol na potrebu riadiť sa návodom upozornený písomne a to tabuľkou ktorá sa nedala prehliadnuť, že vykonal všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie prítomnosti zamestnancov pri predaji pyrotechniky, že nedošlo k škodlivému následku a že riadne neodôvodnil výšku uloženej pokuty. Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k žalobe z 27.12.2005 navrhol túto zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Uviedol, že tak inšpektorát ako aj ústredný inšpektorát sú v zmysle zák. č. 128/2002 Z.z. správnymi orgánmi príslušnými na konanie. Tiež uviedol, že aj krátkodobá neprítomnosť kvalifikovaného predavača nezbavuje žalobcu

zodpovednosti za protiprávny stav, ktorý zo strany žalobcu ani nebol popretý, že kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety predávané bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhláškou o pyrotechnických výrobkoch. Vyslovil názor, že pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača a nepostačuje iba upozornenie uvedené na tabuli na zabezpečenie prítomnosti predavača. Poukázal na možnosť vyjadriť sa k zisteniam uvedeným v inšpekčnom zázname. Dodal, že výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Krajský súd v Bratislave (súd) ako súd vecne príslušný (* 246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v plnom znení — ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného (ako aj konanie ktoré mu predchádzalo) v rozsahu dôvodov, uvedených v žalobe (249 ods.2 O.s.p) a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Súd písomne poučil oboch účastníkov konania o možnosti vec rozhodnúť bez pojednávania v prípade, ak s tým súhlasia a súčasne ich poučil, že v prípade, ak sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy v tejto veci nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietok (2501' O.s.p.). Žalobca s takýmto postupom súdu vyslovil súhlas, žalovaný na túto nereagoval. Platí preto zákonná domnienka, že proti takémuto postupu súdu nemá námietok.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. i. zistil, že 14. a 16.12.2004 vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu v prevádzke žalobcu Kaufland, Galantská cesta, Dunajská Streda kontroly, výsledkom ktorých bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom. nebol pri ponuke týchto výrobkov nikto prítomný, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie na ich používanie a táto informácia nebola podaná ani pri účtovaní nákupu v pokladni. Pri kontrole dňa 16.12.2004 v príslušnom oddelení sa nachádzali iba písomné informácie na koho sa môžu zákazníci obrátiť v prípade požadovania informácií.

Podľa ust. * 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa ust. 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka (Bratislava 2003) predavačom je ten, kto predáva, obvyčajne v obchode.

Podľa ust. 250j ods. 2, písm. a) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu žaloby, vyjadrenia žalovaného k nej ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že tak žalobca ako aj žalovaný majú rôzne názory na výklad vyššie citovaného ustanovenia 8 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Súd po zvážení argumentov oboch účastníkov konania a najmä po úvahách týkajúcich sa znenia cit. ust. 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch dospel k názoru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaj a pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja. Ako to vyplýva z Krátkeho slovníka slovenského jazyka ako aj z logického a právneho výkladu, pod pojmom predavač je potrebné rozumieť tohto, kto predáva. Teda osobu, ktorá informuje kupujúceho o cene tovaru, jeho vlastnostiach, spôsobe použitia a údržby výrobku atď. a ktorá súčasne uzatvára s kupujúcim (konkludentným spôsobom) kúpnu zmluvu, teda po zaplatení kúpnej ceny odovzdá kupujúcemu predmet kúpy. Ide teda o zamestnanca (spravidla) obchodu, ktorý predaj výrobkov realizuje v priamom styku s kupujúcim tzv. pultovým spôsobom. Z pohľadu takto vymedzeného pojmu „predavač“ sú povinnosti pri predaji pyrotechnických výrobkov, vymedzené * 8 ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch jednoznačné a nespochybniteľné. V prejednávanej veci

však pyrotechnické výrobky boli predávané formou samoobslužného predaja, na ktorú formu predaja vyhláška o pyrotechnických výrobkoch nemyslela. Pn tejto forme predaja funkcia predavača v obchode neexistuje, pretože kupujúci si sám výrobok z ponuky vyberie, z regála zloží a vloží do nákupného koša (vozíka) a pn pokladnici zaplatí jeho kúpnu cenu, čím sa stáva vlastníkom kúpeného tovaru. Ulohou osoby, ktorá účtuje vybraný tovar kupujúcemu, teda pokladníka - pokladničky je však výlučne tovar zaevidovať v pokladnici, prevziať kúpnu cenu a tovar odovzdať kupujúcemu. Z uvedeného vyplýva, že pn samoobslužnom spôsobe predaja nie je možné pod pojem „predavač“ subsumovať funkciu zamestnanca, všeobecne označovanú ako „pokladník — pokladnička“. Inak vyjadrené, pn samoobslužnej forine predaja nie je možné jednoznačne definovať, kto je predavačom, t.j. v aplikácii na prejednávanú vec nie je možné jednoznačne určiť, kto a akým spôsobom by mal plniť povinnosti vyplývajúce z ust. 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Ak teda žalobca túto nejasnosť právnej úpravy nešiel tým, že požadovanú informáciu o pyrotechnických výrobkoch realizoval formou písomnej informácie s oznamom k týmto výrobkom, nie je možné takéto jeho konanie považovať za nedodržanie povinnosti vyplývajúcej mu z ust. 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch ato i napriek skutočnosti, že v prípade kontroly zo 16.12.2004 išlo o opakovanú kontrolu. Pretože z dôvodu nejasnosti aplikácie 8 ods. ods. 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch v podmienkach samoobslužného predaja nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, súd postupujúc podľa 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie ktoré mu predchádzalo a vec vrátil žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o námietku nedostatku príslušnosti prvostupňového správneho orgánu a žalovaného, súd konštatuje že správne orgány konali v zmysle zákona, ako na to upozornil žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe.

Podľa 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa 250k ods. I veta druhá O.s.p., pretože vzhradom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich zvážení dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

V Bratislave dňa 25. mája 2006

JUDr. Edita Bakošová

predsedníčka senátu

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu a Členov JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej ved žalobcu **Kauflancl Slovenská republika, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, zast. JUDr. Vladimírom Káriom, advokátom, So sídlom nám. Martina Benku č. 9, Bratislava proti žalovanému Listredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská Č. 32 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č. 1 § 267/2005-43 zo dňa 25.5.2006 takto rozhodol:**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Č. 15 267/2005-43 zo dňa 25.5.2006 **m e n í** tak, že napadnuté rozhodnutie Ustreciného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/654/2/04 zo dňa 21.3.2005 v časti výroku o výške sankcie z m e Ľ u j e tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 250 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného, **VD** zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkovi Krajský súd v Bratislave podľa § 250j Ods. 2 písm. a) OSP Zrušil rozhodnutie žalovaného č. P/654/2/04 zo dňa 22.6.2005, ako aj rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj Č. P/654/2/04 zo dňa 21.3.2005, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 000 000 Sk za porušenie ust. § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“) a nedodržanie povinnosti podľa § B vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhláška“) a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že napadnuté rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci správnymi orgánmi. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nie je možné konanie žalobcu kvalifikovať ako nedodržanie jeho povinnosti, z dôvodu nejasnosti aplikácie § 8 ods. 3 vyhlášky , v podmienkach samoobslužného predaja. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný správny orgán v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd svoje rozhodnutie postavil na veľmi zužujúcom výklade ust. § 8 ods. 3 vyhlášky pokiaľ ide o definíciu predavača, podmienok predaja pyrotechnických výrobkov, či charakteru prevádzky. Podľa jeho názoru predavačom v zmysle § 8 ods. 3 vyhlášky môže byť len konkrétna fyzická osoba, ktorá môže prípadne upozorniť kupujúceho na osobitné podmienky zaobchádzania s pyrotechnickým tovarom a dodržiavanie návodu na použitie a prítomnosť kvalifikovaného predavača je nevyhnutná všade a priamo tam, kde sa predávajú pyrotechnické predmety tried II. A III a podtriedy Ti podľa § 2 vyhlášky. V kontrolovanej prevádzke žalobca predával pyrotechnické výrobky II. triedy bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, čo žalovaný kvalifikoval ako porušenie § 5 zákona a sankcionoval ho. Podľa jeho názoru pokiaľ krajský súd došiel k záveru, že § 8 vyhlášky je nejednoznačný, nie je možné túto nejednoznačnosť vykladať tak, aby ju bolo možné zneužiť v neprospech bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Takýto výklad by značne zúžil právomoci žalovaného ktoré tento má v rámci plnenia úloh spojených s ochranou práv a záujmov spotrebiteľa a teda širokej verejnosti. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenu tak, že žalobu žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného **z a m i e t a**.

Žalobca sa k odvolaniu, ktorého kópia bola jeho právnomu zástupcovi doručená dňa 14.9.2006, nevyjadril. Na pojednávaní dňa 21.2.2007 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť

keďže podľa jeho názoru rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vykazuje aj mé vady ako nepreskúmateľnosť výroku o sankcii pre nedostatok dôvodov. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenil. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pracovníci SOI So sídlom v Trnave vykonali v prevádzkovej jednotke OD Kaufland SR v.o.s. — Galantská cesta, Dunajská Streda dňa 14. 2.2004 kontrolu zameranú na statočnosť predaja. Predmetom kontrolného nákupu boli pyrotechnické predmety II. triedy.

Pracovníci žalovaného vykonali nákup samoobslužným spôsobom, pričom v oddelení pyrotechniky nebol prítomný žiaden pracovník predávajúceho s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie resp. upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na použitie. V oddelení sa nachádzali iba písomné informácie, že keď chce kupujúci vedieť bližšie informácie o pyrotechnických predmetoch, má sa obrátiť na 2 konkrétnych pracovníkov. Po 10 minútach čakania sa pracovníci kontroly informovali vo veciľajšom oddelení na príslušnú zodpovednú osobu. Predavačka ktorá tam vybalovala tovar sa predstavila ako jedna zo zodpovedných osôb, avšak napriek tomu neupozornila pracovníkov kontroly na dodržiavanie návodu na použitie.

V rámci opatrení prijatých na základe kontroly pracovníci žalovaného dali riaditeľovi prevádzky záväzný pokyn, aby tento zabezpečil trvalú prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou pri predaji pyrotechnických výrobkov, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie. Pri opakovanej kontrole v tej istej prevádzke dňa 16.12.2004 bolo pracovníkmi kontroly znovu zistené, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač prítomný nebol. V oddelení sa nachádzali iba písomné informácie, že sa nesmie predávať pyrotechnika osobám mladším ako 18 rokov a že keď chce kupujúci vedieť bližšie informácie o pyrotechnických predmetoch, má sa obrátiť na 2 konkrétnych pracovníkov. Pokladnička nemá osvedčenie o kvalifikácii na predaj pyrotechnických výrobkov a preto pri predaji ani nikoho neupozorňuje na návody na použitie. Celkovo bolo pracovníkom žalovaného predložených 5 potvrdení o kvalifikácii predavačov pyrotechnických výrobkov, avšak z nich ten traja sa nachádzali v čase kontroly v budove kauflandu. Nie však v oddelení pyrotechniky. Toto konanie posúciil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi pokutu vo výške 1 000 000 Sk podľa § 24 ods. 1 zákona, za opakované porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Pri určení výšky pokuty prihliadol na charakter protiprávneho konania, na rozsah jeho následkov, ktorými sú poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti zabezpečiť pri predaji pyrotechnických výrobkov prítomnosť kvalifikovaného predavača, prihliadol na skutočnosť, že išlo o opakované porušenie tej istej povinnosti v krátkom čase a to aj napriek tomu, že pri predchádzajúcej kontrole, dňa 16.12.2004 žalobca prijal záväzné pokyny na zabezpečenie trvalej prítomnosti pracovníka s odbornou spôsobilosťou, ktorý bude upozorňovať spotrebiteľa na dodržiavanie návodu na používanie. Zohľadnil tiež možnosť neoprávnenej manipulácie s pyrotechnickými výrobkami za strany spotrebiteľa pri absencii prítomnosti zodpovednej osoby, ktorá vzhľadom na množstvo a sortiment predávaných výrobkov v predmetnej prevádzkarni môže vyvolať zvlášť nebezpečné následky. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o interpretáciu a aplikáciu ust. § 8 vyhl. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“, pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § B ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia resp. splňa kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže splňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných pracovníkov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ust. § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným

dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška PN predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov Ti. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ust. § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa PN voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo PN opakovanej kontrole dňa 16. 12. 2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, keďže § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky PN predaji pyrotechnických výrobkov zabezpečí.

Ostatne ako vyplýva z inšpekčného záznamu, na túto povinnosť bol žalobca PN kontrole dňa 14. 12. 2004 náležite upozornený a zaviazal sa vykonať potrebné opatrenia. Napriek tomu na základe záznamu z kontroly dňa 16. 12. 2005 je zrejmé, že tieto nevykonal. V tejto súvislosti sa javí námietka žalobcu, že správny orgán sa nezaoberal dĺžkou trvania protiprávneho stavu, irelevantná.

Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie krajský súd sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nezaoberal a preto odvolací súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie **R Č. 52/2003**) a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov ktoré môže zanedbanie bezpečnostných predpisov spôsobiť tj. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

PN jej ukladaní zohľadnil sortiment ponúkaných výrobkov, počet spotrebiteľov ako aj skutočnosť, že nezabezpečením trvalej prítomnosti zodpovednej, školenej osoby, ktorá bude spotrebiteľov upozorňovať na dodržiavanie návodu na použitie, je možná aj neoprávnená manipulácia s pyrotechnickými výrobkami zo strany spotrebiteľa priamo v kontrolovanej prevádzkovej jednotke. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1 000 000 Sk, odvolací súd s poukazom na ust. § 250i ods. 2 OSP zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 16.12.2004 z ktorého vyplýva, že v čase vykonávania kontrolného nákupu „... v oddelení predaja pyrotechniky nebol prítomný žiadny pracovník — predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie, respektive upozorňoval kupujúcich na dodržanie návodu na používanie, pričom na prevádzke sa nachádzali dvaja zamestnanci, ktorí mali potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Uloženie vysokej sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 1 000 000 Sk. Na druhej strane ukladanie sankcie má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie. Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 250 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd preto uplatnil PN rozhodovateľnú zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého

stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

V Bratislave dňa 21. februára 2007

JUDr. Ivan R u m a i i a , v.r.

predseda senátu

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUSUKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vibama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Moniky Valašikovej, v právnej veci žalobcu: ORGOVÁN, spol. s r.o., Stará Vajnorská 39, 831 04 Bratislava, ICO: 35834391, zastúpený: JUDr. Ján Vician, advokát, Prievozská 14/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu Č. Z/0244/01/PZ/2005 zo dňa 19.10.2005, takto **rozhodol**:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e ta.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 8.10.2005 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. Z/0244/01/PZ/2005 zo dňa 19.10.2005, ako aj rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj Č. Z/0244/01/PZ/2005 zo dňa 29.6.2005 a žiadal zrušenie oboch rozhodnutí a vrátenie ved na ďalšie konanie. Tiež sa domáhal náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. Z/0244/O 1/PZ/2005 zo dňa 29.6.2005 bola žalobcovi uložená pokuta 180.000,- Sk za porušenie 10 ods. 3,4 zákona č. 264/1999 Zz. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté Ústredným inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave dňa 19.10.2005 tak, že tento oneskorene podané odvolanie účastníka konania podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. Z/0244/01/PZ/2005 zo dňa 29.6.2005, potvrdil. Žalobca sa domnieva, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon a to z toho dôvodu, že prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí neuviedol, na základe akého názoru dospel k záveru, že analyzovaná vzorka výrobku „tlakový hrniec“ je určeným výrobkom, na ktorý sa vzťahujú požiadavky zákona o zhode. Neuviedol, aké hodnoty boli u skúšaného výrobku zistené a aké technické požiadavky neboli naplnené. Ďalej sa žalobca domnieva, že výrok o uložení pokuty vo výške 180.000,- Sk nie je v prvostupňovom rozhodnutí dostatočne odôvodnený. Ďalej žalobca v žalobe poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný sa dostatočným spôsobom nezaoberal tými skutočnosťami, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje náležité odôvodnenie, ani sa nezaoberal tým, že prvostupňový správny orgán, podľa názoru žalobcu nemal k dispozícii relevantné doklady. Za najzávažnejší nedostatok napadnutého rozhodnutia považuje žalobca výrok o časovej neplatnosti napadnutého rozhodnutia, v ktorej sa uvádza, že žalovaný preskúmal oneskorene podané odvolanie podľa § 60 správneho poriadku, ale rozhodol o odvolaní podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku. Z týchto dôvodov považuje žalobca výrok žalovaného za zmatečný a nepreskúmateľný. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.12.2005 navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že podľa jeho názoru, na základe presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci vydal riaditeľ Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj v správnom konaní rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 180.000,- Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v 10 ods. 3,4 zákona č. 264/1999 Zz. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v znení neskorších predpisov. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal, avšak po uplynutí zákonom stanovenej Lehoty. Prvostupňové rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť.

V podanom odvolaní žalobca dôvod uloženia pokuty nespochybňoval. Odvolací správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 60 zákona č. 71/1967 Zb. čo do výrokovej časti i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní odvolanie zamietol ako oneskorene podané a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že v odvolacom konaní sa zaoberal s námietkami žalobcu, ale zistil, že tieto nemajú žiadny vplyv na vecnú a skutkovú stránku rozhodnutia o uložení pokuty. nakoľko podkladom pre vydanie tohto rozhodnutia bol spoľahivo zistený skutkový stav veci. Keďže teda žalovaný správny orgán nezistil dôvod pre obnovu konania, zmenu či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, podané odvolanie ako oneskorene podané zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. 244 a nasi. Osp. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa ust. 250j ods.1

Osp. zamietnuť.

Podľa ust. 244 ods. I Osp. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalob alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. tj. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu súd zistil, že rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 29.6.2005 Č. Z1024410IIPZ12005 bolo rozhodnuté o uložení pokuty vo výške 180.000,- Sk, ktorá bola uložená žalobcovi za porušenie ustanovení zákona č. 264/1999 Z.z. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. avšak po uplynutí zákonom stanovenej 5-dňovej odvolacej lehoty. E) tomto rozhodnutí bolo rozhodnuté SOI -- Ústredným inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie dňa 19.10.2005 tak, že oneskorene podané odvolanie žalobcu bolo podľa ust. 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté a napadnuté rozhodnutie potvrdené. Ďalej administratívny spis obsahuje protokol o skúškach vzoriek Č. P5027114, ktoré vykonal Výskumný ústav zväračský v Bratislave. Obsahom administratívneho spisu je aj oznámenie o začatí správneho konania a inšpekčný záznam zo dňa 31.3.2005. Z vyššie uvedených dokladov súd zistil, že inšpektormi SOI bola pri kontrole dňa 16.9.2004 v prevádzke „VeFkosklad hračiek a priemyselného tovaru“. Stará Vajnorská 39, Bratislava, ktorú prevádzkuje spoločnosť ORGOVAN, spol. s r.o., pre účely posúdenia kvality odobratá na laboratórny rozbor vzorky výrobku „tlakový hrniec ALBIE 7 1“. Na základe výsledkov skúšok predmetného výrobku uvedených v protokole o skúške autorizovanej osoby — Výskumný ústav zväračský — priemyselný inštitút SR, SKTC 115 Bratislava č. PS-027/14 Zo dňa 18.12.2004 vyplýva, že predmetný výrobok nevyhovuje požiadavkám bodu 4,1 poradové Č. 9 Čl. 6,1 tab., STN EN 12778:2004, Na základe tohto skutkového stavu veci bolo vydané prvostupňové rozhodnutie inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj o uložení pokuty vo výške 180.000,- Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v 10 ods. 3,4 Zákona č. 264/1999 Z.z. Z administratívneho spisu je zrejmé, že proti rozhodnutiu o uložení pokuty sa žalobca odvolal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Na základe tejto skutočnosti prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2005. V podanom odvolaní žalobca dôvod uloženia pokuty nespochybnil. Odvolací správny orgán preskúmal v zmysle § 60 Zákona č. 71/1967 Zb. napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 59 ods. 2 citovaného zákona a preto odvolanie zamietol ako oneskorene podané a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa ustanovení zákona č. 264/1999 Z.z, o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Podľa ust. 3 ods. I zákona o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať ich povinnosti. Uvedená zásada vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali

procesné predpisy ako aj mé hmotno-právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajú ver. Žalobca v žalobe namietal hlavne procesné pochybenie žalovaného, keď tento vo výrokovej časti svojho rozhodnutia uviedol, že oneskorene podané odvolanie podľa 59 ods. 2 *zamleta a* rozhodnutie potvrdzuje a v záhlaví toho istého rozhodnutia uvádza, že postupoval podľa ust. 60 zákona o správnom konaní. Podľa ust. 59 ods. 2 zákona č. 711/1967 Zb. v znení zákona č. 527/2003 Zz., ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Podľa ust. 60 citovaného zákona odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie. z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Súd konštatoval, že z dikcie vyššie citovaného ust. * 60 je zrejmé, že toto ustanovenie je vyjadrením zásady materiálnej pravdy, ktoré obligatórne ukladá odvolaciemu orgánu povinnosť preskúmať aj oneskorene podané odvolanie alebo neprípustné odvolanie. ide o špecifický inštitút správneho poriadku. Cieľom tohto preskúmania je posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v situácii, keď prvostupňové rozhodnutie je právoplatné. Oneskorené odvolanie sa v tomto prípade posudzuje výlučne ako podnet na uskutočnenie konania, ktoré zákon predpisuje na preskúmanie právoplatných rozhodnutí. Ak by odvolací správny orgán zistiť že sú dané dôvody, pre ktoré sa povinne povoluje obnova konania, postúpi vec prvostupňovému orgánu alebo bude postupovať podľa ust. 65 ods. I správneho poriadku. Ak zistí, že nie sú dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku, bude postupovať podľa ust. 59 ods. 2 správneho poriadku. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia Krajský súd v Bratislave konštatoval, že postupom žalovaného nebol porušený zákon a preto žalobu zamietol. o trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. 250k ods. I Osp. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V Bratislave, dňa 6.6.2007

JUD Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu